

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

A N U L VII Nr. 311

4 PAGINI, 25 BANI

Vineri 25 martie 1955

In acest număr:

- DIN EXPERIENȚA ȘCOLII SOVIETICE — V. Juscovici: Predarea lecțiilor de fizică. — P. Manțevici: Munca învățătorului care lucrează conștient la patru clase (pag. 2)
- Sofia Anghel: Să ridicăm nivelul educației politice a elevilor din școlile profesionale (pag. 3)
- Mihai Marin: Pregătirea parcelor experimentale în școlile din raionul Medgidia (pag. 3)
- Elisabeta Garolu: Elevii mei învăță să scrie corect și frumos (pag. 3)
- Ioana Ungureanu: Mă străduiesc să-mi educ bine elevii (pag. 3)
- Din munca grupelor de studenți (pag. 4)
- FOILETON — I. Avian și S. Rudeanu: „Nici în... C.A.R., nici în căruță” (pag. 4)
- Dezbateri hotărâtoare în Consiliul Republicii din Franța (pag. 4)

Să educăm tineri pregătiți pentru muncă și apărarea patriei

În realizarea educației comuniste a tinerii generații, educația fizică are un rol deosebit de important. Parte integrantă a educației comuniste, educația fizică are o strînsă legătură cu întreaga muncă ce se desfășoară în școală și în afara de școală pentru educarea tinerii generații în spiritul dragostei nemărginite față de patrie și față de popor, în spiritul dragostei față de muncă și al devotamentului neclintit față de cauza păcii. Contribuind la întărirea sănătății și la rezistența organismului, la dezvoltarea înaltelor calități morale necesare viitorilor constructori ai socialismului — voința, curajul, bărbăția, hotărîrea, perseverența, disciplina conștientă și spiritul colectiv — educația fizică contribuie, în același timp, la dezvoltarea capacității de muncă a tinerii generații, la dezvoltarea capacității ei de apărare a patriei.

Partidul și guvernul nostru acordă o deosebită importanță organizării și desfășurării educației fizice în școală și în afara de școală. Hotărîrea Biroului Politic al P.M.R. din 26 iunie 1949, de exemplu, trasează sarcini însemnate în legătură cu dezvoltarea educației fizice și a sportului în patria noastră. De asemenea, Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 31 octombrie 1951 prevede introducerea orelor de educație fizică și colectiv sportiv în toate instituțiile de învățămînt.

În țara învățătorilor și a profesorilor de educație fizică, precum și a directorilor de școli, stă sarcina de a îmbunătăți necontenit munca pentru o dezvoltare fizică armonioasă a elevilor, pentru întărirea sănătății lor, pentru formarea unor organisme rezistente, căle, pentru dezvoltarea trăsăturilor de caracter specifice omului nou. Această acțiune este cu atât mai însemnată, cu cât tocmăi în anii de școală și pînă cresc repede, li se dezvoltă sistemul muscular și sistemul osos, funcțiunile organelor interne, îndeosebi cea a inimii și aparatului respirator.

Multe cadre didactice din școlile patriei noastre, înțelegînd însemnătatea educației fizice și a sportului în școală, duc o muncă conștientă în ce în ce mai susținută în această direcție. Urmărind îndeaproape indicațiile programelor și ale metodelor de predare educației fizice în școală, aceste cadre reușesc să-și planifice în mod just activitățile și lecțiile pe care le desfășoară. Ele tin seama îndeaproape de posibilitățile fiziologice ale elevilor și de condițiile materiale existente, aleg cu precizie exercițiile și se străduiesc să aplice acele metode de predare, prin care să asigure realizarea obiectivelor educative ale fiecărei lecții. De exemplu, tovarășii profesori Mureșanu Liviu din Cluj, Bazilescu din Gheorghieni, Granea Virginia din Craiova și tovarășii învățătoare Faur Ana de la școala elementară din comuna Bărgău, raionul Hunedoara, acordă o deosebită atenție, în organizarea lecțiilor de educație fizică, alternării exercițiilor. Acești tovarășii învățători și profesori trec cu elevii de la exerciții simple, ușoare, la exerciții complicate, grele, dozînd în mod just eforturile elevilor.

Realizarea conținutului educativ al lecțiilor de educație fizică de către învățători și profesori are o înrîurire favorabilă asupra întregului proces instructiv-educativ. În regiunea Suceava, de pildă, activitatea de educație fizică a contribuit, în multe cazuri, la întărirea disciplinei elevilor. De asemenea, la școala medie din Tirgoviste, la școala de șapte ani din Beceni, la școlile din Urziceni, anumiți elevi nedisciplinabili, fiind cu precizie antrenanți în sport, au devenit cu timpul exemple la învățătură și disciplină.

O grijă deosebită se acordă în școlile noastre antrenării elevilor în trecerea probelor F.G.M.A. și G.M.A. Cifrele de plan în acest domeniu au fost depășite în marea majoritate a regiunilor țării. În regiunea Birlad, la comitetul F.G.M.A. numărul de elevi planificat a fost depășit cu 147,33%, iar la probele G.M.A., în regiunea București s-a înregistrat o depășire a planului cu 103%.

Directorul de școală li revine o răspundere deosebită de însemnată în asigurarea unui nivel corespunzător al desfășurării educației fizice în școală. Mulți directori de școli, înțelegînd importanța pe care o au factorii externi asupra rezultatelor ce se obțin în procesul educației fizice, se preocupă cu perseverență să creeze condițiile sanitare și igienice corespunzătoare scopului urmărit în această activitate.

Un rol însemnat în îmbunătățirea educației fizice în școli îl are și activitatea consiliilor și cercurilor pedagogice. Analiza muncii de educație fizică făcută în consiliul pedagogic al școlii medii din Bicaz, bunăoară, a determinat luarea unor măsuri care au contribuit la îmbunătățirea acestei munci în școală. De asemenea, activitatea cercului pedagogic al profesorilor de educație fizică din raionul Huși, condus de metodista Emilia Străuță, contribuie cu succes la îmbunătățirea culturii fizice în școlile raionului.

Unele secții de învățămînt își înțeleg în mod just sarcinile ce le revin în sprijinirea și îndrumarea acestei munci către un nivel cât mai ridicat. Secția de învățămînt a regiunii Cluj, de pildă, se îngrijește permanent de buna desfășurare a educației fizice în școală, iar metodistul cabinetului pedagogic, tov. Francisc Lörinczi, îndrumăază cu precizie și competență munca profesorilor de educație fizică. Unele secții de învățămînt se preocupă cu toată seriozitatea de înzestrarea școlilor cu materialul sportiv necesar. De exemplu, unui număr însemnat de școli de 7 ani din regiunea București, precum și

caselor de pionieri din această regiune li s-a repartizat mult material sportiv. De asemenea, unele școli din Regiunea Autonomă Maghiară, îndeosebi cele din raionul Gheorghieni, precum și unele școli din Giurgiu, îndrumate de secțiile de învățămînt regionale, au reușit prin mijloace locale și muncă voluntară să amenajeze terenuri de sport și să li dețină, să confecționeze material sportiv.

Rezultatele obținute în această direcție au desigur o însemnătate mare. Ele pot fi însă cu mult depășite dacă se scot la iveală cu toată seriozitatea lipsurile existente, dacă se iau măsuri de îndreptare, a căror îndeplinire să fie urmărită cu perseverență de către toți factorii chemați să sprijine această acțiune. În unele din școlile patriei noastre, de pildă, încă mai există învățători și profesori de educație fizică care desfășoară o muncă formală, lipsită de conținut educativ. Multe cadre didactice nu tin seama de cerințele programelor școlare, nu se preocupă să realizeze prin munca lor cu elevii sarcinile ce revin educației fizice în școală.

Profesorul Nic. Opris, de la școala medie de băieți nr. 1 din Craiova, de exemplu, neluînd în planuri bune de lecții, trece brusce cu elevii la eforturi prea mari, punîndu-l la sărituri fără încălzirea necesară și fără a ține seama de posibilitățile lor fizice. De asemenea, profesorul V. Banyai, de la școala pedagogică nr. 1 din Cluj, pierzîndu-se în explicații lungi și greoaie, nu reușește să asigure lecții vii și antrenante pentru elevi. Alte cadre didactice, mergînd pe aceeași linie a unei organizări defectuoase a orelor de educație fizică, a activităților sportive, ajung la exagerări cu totul dăunătoare, obosindu-și pe elevi cu exerciții prea multe și prea grele.

În școlile noastre încă mai există cadre didactice care subapreciază în mod condamnable rolul educației fizice în școală, folosind orelor de educație fizică în alte scopuri. Tovarășul Martin de la școala medie nr. 1 de băieți din Iași, de pildă, în unele ore de educație fizică face dirigenție.

Munca desfășurată pînă acum arată că mai există și directori de școli și chiar și unele secții de învățămînt care nu acordă educației fizice locul cuvenit în procesul instructiv-educativ, îndeplinindu-și sarcinile ce le revin în această privință în mod superficial, fără spirit de răspundere. Secțiile de învățămînt ale regiunilor Suceava și Arad, de pildă, n-au folosit decît o parte din sumele alocate pentru procurarea utilajului și materialului sportiv necesar școlilor, neînștiințîndu-se că în regiunea Arad, aparate de gimnastică și schiuri, repartizate încă din luna octombrie 1954, n-au ajuns decît la începutul lunii ianuarie în școlile din raioanele Cris, Ineu și Gurahont. Secția de învățămînt a regiunii Prahova a trimis o serie de aparate tocmăi în acele școli care dispuneau de asemenea aparate, îlpșind în felul acesta alte școli, care aveau nevoie de ele. Greșeli serioase s-au făcut și în repartizarea cadrelor de specialitate. În regiunea Constanța, de pildă, n-a existat preocuparea de a se asigura profesorii calificați de educație fizică în școlile cele mai populate.

De lipsurile existente în activitatea de cultură fizică și sport din școlile noastre sînt vinovați în bună măsură și inspectorii generali și serviciul educației fizice din Ministerul Învățămîntului, care nu au controlat și îndrumat în suficientă măsură, de foarte multă vreme, tocmăi regiunile în care munca de educație fizică a tineretului încă nu se bucură de atenția cuvenită.

Pentru îmbunătățirea necontenită a educației fizice a elevilor este necesară intensificarea eforturilor organelor de învățămînt și cadrelor de specialitate în direcția ridicării la un nivel mai înalt al lecțiilor și al întregii activități de cultură fizică. De asemenea, trebuie să se acorde o mai mare grijă îmbogățirii bazei materiale necesare desfășurării întregii activități de cultură fizică și sport în școli. În fața școlii noastre stă sarcina de a crește tinerii care, înarmați cu solide cunoștințe științifice și practice, să stăpînească în același timp deprinderi în domeniul principalelor forme de gimnastică și sport, să știe să inoate, să alerge, să meargă pe schiuri, să cunoască tirul și aruncarea greutății, să fie educați în spiritul solidarității tovarășești și al disciplinei. În activitatea sportivă se vor dezvolta inițiativa copiilor, siguranța în vînture, curajul și dirigența.

În desfășurarea educației fizice în școală și în afara de școală trebuie să se folosească din plin efortul organizației U.T.M. Numeroase exemple din școlile noastre arată că atunci cînd munca este organizată cu spirit de inițiativă, dragoste și perseverență, există o strînsă colaborare între toți factorii, se pot realiza extrem de multe lucruri prin resurse locale: terenuri de sport, piste de alergări și sărituri, aparate de gimnastică etc.

Educația fizică a elevilor nu trebuie să se limiteze numai la lecțiile din programă. Activitatea din cercurile și colectivele sportive, la cîștele de pionieri, excursiile, competițiile sportive interscolare sînt mijloace foarte potrivite de antrenare a tuturor copiilor în sport. Justa organizare a educației fizice și a sportului în școală, temeinica pregătire a cadrelor care predau această disciplină și sprijinul acordat de direcțiile școlilor și secțiile de învățămînt vor asigura educarea, în școlile noastre, a unui tineret robust, optimist, cu dragoste de viață, gata pentru muncă și pentru apărarea patriei.

Semnează pentru pace

Din toate colțurile patriei noastre șosec neclintat știri arătînd că un număr tot mai mare de cadre didactice semnează Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

De curînd au semnat Apelul de la Viena profesorii, instructorii superioare de pionieri și elevii de la școala pedagogică de fete din orașul Constanța, pedagogii și elevii școlii nr. 1 de băieți din orașul Craiova, pedagogii și elevii din comuna Toza, raionul Gherla, din comuna Chirecliuși, raionul Timișoara etc.

La adunările care au avut loc cu acest prilej în școlile cadre didactice și elevii au cerut interzicerea armei atomice și distrugerea stocurilor de arme atomice existente. Pedagogii și-au exprimat hotărîrea neclintită de a apăra munca pașnică și de a lupta necontenit pentru ca energia atomică să fie pusă în slujba înfloririi și progresului omenirii.

★

Echipele din regiunea Iași, formate din muncitori, intelectuali, țărani muncitori, gospodine, studenți sîring zilnic mii de semnături pe Apelul păcii. Sute de mii de cetățeni din regiunea Iași au iscălit Apelul de la Viena.

În unele raioane, ca de exemplu Codăești, Pașcani și Negrești, acțiunea de strîngere a semnăturilor e pe sîrșite. În aceste raioane, într-un număr de 21 de comune, printre care Poenari, Răfalău, Todirești și Dumești din raionul Negrești, Mogoșești, Cristești, Moțea, și Tătăruși din raionul Pașcani toți locuitorii au semnat Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

„Pentru viitorul nostru“

Tineretul patriei noastre se alătură tot mai hotărît luptei pentru apărarea păcii, pentru zădărnicierea acțiunilor imperialiste de dezlănțuire a războiului atomic.

Elevii școlii profesionale poligrafice „Dimitrie Marinescu” din Capitală au semnat marți după amiază Apelul Consiliului Mondial al Păcii. La mitingul care a avut loc cu acest prilej în secția de imprimare a școlii poligrafice, tînarul Petre Belgheru, din anul I, a spus printre altele: „Sub permanenta grijă a regiunii noastre democrat-populare învățăm astăzi o meserie care îmi place mult. Nu doresc să fiu stîngherit în munca mea de nimeni. Și dacă, totuși, acei ce doresc războiul atomic vor încerca să tulbure munca noastră pașnică, vom ști să le răspundem cum se cuvine. Pentru viitorul fericit pe care ni-l făurim astăzi, semnez cu încredere Apelul Păcii”.

Eleva Maria Iatagan, din același an, a obținut în zilele Săptămîinii Mondiale a Tineretului numai calificative de „foarte bine”. La învățătură și la practică. Ea este hotărîtă să-și continue și în viitor munca sa cu același elan. „În calea legăturilor dintre tinerii din diferite țări se ridică obstacole create de puterile occidentale și în special de S.U.A. — a spus printre altele eleva Maria Iatagan. Aceste puteri nu sînt interesate în strîngerea relațiilor de prietenie dintre tinerii din diverse părți ale lumii. Ele caută pe toate căile să semene ură între tinerii lumii, fiindu-le teamă de puterea lor unită.”

Tinara generație din lumea întreagă este însă astăzi mai conștientă ca orînd de primejdia uneltirilor agresive ale puterilor occidentale. Semnez cu hotărîre

Săptămîna Mondială a Tineretului

În fiecare an între 21—28 martie, tineretul iubitor de pace din întreaga lume sărbătorește Săptămîna Mondială a Tineretului. Această sărbătoare, dragă tineretului de pretutindeni, constituie un de an prilej de trecere în revistă a forțelor tinerii generații care iubeste pacea, viața și progresul omenirii.

În această săptămîna, 87 milioane de tineri din 97 de țări, încadrîți în F.M.T.D., laolaltă cu aproximativ 6 milioane de studenți din 72 de țări, încadrîți în U.I.S., vedese încăodată lumii întregi hotărîrea lor nestălmătită de a se împotrivi planurilor aventurierilor atomici de a dezlănțui un nou război, în care ar avea de suferit în primul rînd milioane și milioane de tineri.

Uniunea Sovietică, China populară, țările de democrație populară desfășoară cu consecvență o politică de pace și colaborare, de prietenie între toate popoarele lumii. În fruntea luptei pentru interzicerea armelor de exterminare în masă și pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice se află marea Uniune Sovietică, bastionul păcii și independenței popoarelor.

Guvernul țărilor lagărului imperialist duc însă o politică de pregătire a războiului atomic. Mănicăi atomici se grabesc să reînvie militarismul german revanșard, comit provocări grosolane împotriva R. P. Chinei, construiesc baze militare în jurul țărilor lagărului socialist, accentuează cursa înarmărilor.

Politică războinică a S.U.A. are grave consecințe asupra vieții tineretului din țările capitaliste. Somajul în continuă creștere, agravarea crizei învățămîntului, marelui număr de analfabete, perspectiva de a muri în războaie destinate să aducă noi proflurii neguțătorilor de moarte — iată unde duc politica S.U.A., îndreptată spre înarmare și război. Sub titlul „Posibilitatea de a găsi de lucru este problema acută a tineretului”, ziarul american „Washington Post” publică un articol în care arată că una din principalele cauze ale creșterii furturilor și criminalității în rândurile tinerilor din S.U.A. este somajul lor mai ridicat. Același ziar subliniază că în statisticele asupra minorilor „ar trebui să existe o rubrică specială pentru tînarul

10.368.222 de cetățeni din patria noastră au semnat pînă acum Apelul de la Viena

Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., întrunit astăzi, 21 martie, constată cu satisfacție că Apelul împotriva pregătirii războiului atomic, adresat popoarelor lumii de către Biroul Consiliului Mondial al Păcii, a fost primit și aprobat cu o uriașă însuflețire de către masele largi ale poporului nostru.

Pînă la 19 martie, în țara noastră 10.368.222 cetățeni de cele mai diferite categorii sociale și credințe religioase și-au pus cu hotărîre semnătura pe Apelul de la Viena. Cetățenii țării noastre își exprimă și cu acest prilej, într-o unanimitate impresionantă, încrederea fermă în victoria forțelor de neînving a păcii și progresului, în eficacitatea avertismentului puternic dat organizatorilor războiului atomic de către sute de milioane de oameni din toată lumea. Ei își manifestă cu tărie atașamentul și sprijinul

deplin față de politica externă a țării noastre, de întărire a păcii și colaborării internaționale, ce și-a găsit expresia în recenta declarație adoptată de Marea Adunare Națională a R.P.R., politică corespunzătoare întru totul intereselor vitale și voinței poporului român.

Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. cheamă pe membrii comitetelor de luptă pentru pace și pe toți luptătorii pentru pace să continue cu același entuziasm munca de lămurire a cetățenilor asupra evenimentelor internaționale și acțiunea de strîngere de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Listele de semnături sînt deschise oricărui cetățean doritor să-și manifeste protestul împotriva planurilor imperialiste de dezlănțuire a unui război atomic.

COMITETUL PERMANENT PENTRU APĂRAREA PACII DIN R. P. R.

Convocarea Adunării reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din R. P. R.

În vederea unirii mai departe a eforturilor întregului nostru popor în lupta activă pentru pace, Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. convoacă la București pentru ziua de 9 Mai 1955, zi în care se împlinesc zece ani de la victoria istorică asupra Germaniei fasciste, Adunarea reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din R. P. R.

Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. cheamă pe toți oamenii iubitori de pace din țara noastră să-și sporească contribuția, alături de toate popoarele lumii, la lupta împotriva reinvierii militarismului german, împotriva blocurilor agresive și a pregătirii războiului atomic — muncind cu avînt pentru continuă ridicare a bunei stări a poporului și pentru întărirea capacității de apărare a scumpei noastre patrii.

Realizările școlilor-contribuție la întărirea păcii

Colectivul didactic care lucrează la secția școlii de la Valea Călugărească, raionul Ploiești, din Sibiu desfășoară o activitate perseverentă și rodnică. Datorită muncii de lămurire pe care au desfășurat-o cadrele didactice în rândurile tinerilor muncitori a crescut mult numărul celor înscrși în cursuri.

Majoritatea cadrelor didactice care predau la această școală se pregătesc cu grijă pentru fiecare lecție, expun cunoștințele într-un mod atractiv — ceea ce a făcut ca tinerii muncitori să învețe cu dragoste, să-și însușească temeinic cunoștințele. Acest lucru se reflectă în răspunsurile bune pe care le dau elevii la lecții. Spre exemplu, elevul Ion Crăciun din clasa a VIII-a „B”, făcîndu-și la întreprinderea „Metal-chimica” da răspunsuri clare și complete la chimie. Se pregătesc conștient pentru lecții și elevii Petru Ucea, strîngînd la întreprinderea „Virola” și Dumitru Motrușea, de la întreprinderea „Independența”.

★

Cabinetul pedagogic al școlii pedagogice nr. 1 din Satu Mare este înzestrat cu un bogat material didactic confecționat de elevii anului IV de la această școală. Astfel, pentru predarea citit-scrișului au fost confecționate numeroase planșe.

Pentru predarea aritmeticii au fost confecționate abace, planșe etc.

Din cabinetul pedagogic nu lipsește nici materialul didactic necesar predării științelor naturale: planșe care ilustrează circulația sîngelui, animalele foloșitoare și dăunătoare agriculturii, fructele noi obținute de I. V. Micocșin. Există de asemenea material didactic folosit în predarea istoriei și geografiei.

De asemenea, fiecare elev și-a confecționat cite o trusă personală, care cuprinde peste 30 de planșe pentru predarea citit-scrișului, 30 pentru predarea aritmeticii etc.

Experiența dobîndită de elevii în școală cu privire la confecționarea materialului didactic le va fi de un real ajutor în munca pe care o vor desfășura ca învățătoare.

Echipele de agitatoare — din care fac parte numeroase cadre didactice — sîring zi de zi noi semnături pe Apelul de la Viena. Încluse: O echipă care sîring semnături pe Apel, în comuna Valea Călugărească, regiunea Ploiești.

Săptămîna Mondială a Tineretului

care dorește o slujbă, dar nu o poate găsi”. „În fața tribunalelor de minori — scrie Washington Post” — băieții și fetele explică din ce în ce mai des astfel motivele furturilor lor: „Nu aveam pantofi, niși frații mei mai mici nu aveau. Doream să găsim o slujbă, să-mi ajut familia, să am haine ca să mă pot întoarce la școală”.

Situația din celelalte țări capitaliste este la fel de jalnică. În Italia, de exemplu, aproape un milion de tineri sînt șomeri. Datele oficiale publicate de Ministerul Muncii din Germania occidentală arată că numărul tinerilor care nu au de lucru se ridică la 1.675.000.

Nenumăratele date vorbesc despre mizeria în care se zbate tineretul din țările colonialiste și dependente. În Venezuela, trei pătrimi din numărul tinerilor muncitori petrolești sînt bolnavi de tuberculoză. În Africa de sud, tinerii negri muncesc pînă la epuizare în mine lipsite de aer și lumină, primind un salariu de zece ori mai mic decît al albilor.

Iată de ce acum, cînd imperialismul american, promotorul politicii „de pozilii de forță”, pregătesc un nou război mondial și aneantizează omenirea cu folosirea armelor de exterminare în masă, tineretul întregii lumi se ridică la luptă hotărîtă pentru apărarea păcii, pentru interzicerea și distrugerea armelor atomice. Tinerii și tinerii din Germania occidentală, dîndu-și seama că principala cauză a mizeriei lor constă în politica de război dusă de guvernul de la Bonn, organizează acțiuni hotărîte împotriva militarizării țării lor. Ei cer, alături de masele largi ale poporului german, unificarea patriei lor, transformarea ei într-un stat iubitor de pace. Tinerii din Franța, Anglia, Italia și din alte numeroase țări capitaliste se împotrivesc războiului atomic, sîring semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, organizează mitinguri și demonstrații, festivaluri și intruniri prietenoase. Pretutindeni tinerii se pregătesc pentru Festivalul Mondial al Tineretului care se va deschide la Varsovia în vara acestui an.

Un sprijin puternic în lupta tineretului din țările capitaliste îl constituie exemplul tineretului sovietic, viața fericită pe care și-o făuresc tinerii din țările lagărului democrat.

Partidul comunist și guvernul sovietic manifestă o grijă părintească pentru tineret. Este suficient să se arate că în Uniunea Sovietică zeci de milioane de tineri studiază în diferite forme de învățămînt. Cele peste 120.000 de palate și case de cultură, cluburi și case de lectură, marelui număr de biblioteci și teatre pentru tineret din Uniunea Sovietică ilustrează pe deplin mijloacele bogate puse la dispoziția tinerilor sovietici pentru a deveni cetățeni cu o înaltă cultură, constructori pricepuți și de nădejde ai ordinii comuniste. Cu nestălmît entuziasm au răspuns tinerii sovietici la chemarea P.C.U.S., plecînd în Siberia, în Altai, în Kazahstan, pentru a deslîșii pămînturile virgine, pentru a contribui și pe această cale la îmbogățirea vieții poporului sovietic.

Eroismul în muncă al tineretului din marea Chină populară, din R. P. Polonă, din R. P. Bulgară și din celelalte țări de democrație populară își are izvorul în patriotismul înflăcărat, în dragostea și încrederea față de partidele comuniste și muncitorești și guvernele democrat-populare, care li asigură toate drepturile, făcîndu-și o viață liberă și fericită.

Tinara generație din Republica Populară Romînă sărbătorește Săptămîna Mondială a Tineretului cu noi succese în lupta pentru înflorirea patriei, pentru întărirea capacității ei de apărare, pentru apărarea păcii. An de an devine tot mai fericită viața tineretului din patria noastră, tineret care nu mai cunoaște mizeria, șomajul, lipsa de posibilități de învățătură și odihnă. Tinerii țării noastre le este asigurat dreptul la muncă și învățătură, se bucură de minunate posibilități de dezvoltare culturală și fizică.

Alături de întregul popor muncitor, tineretul patriei noastre, tineret lărmic și optimist, participă cu entuziasm la lupta pentru realizarea hotărîrilor partidului și guvernului, pentru înflorirea economiei naționale. În Valea Jiului s-au creat șase secții ale tineretului, 75 de brigăzi și 12 cursuri de minim tehnic. De pe acum, brigada mînerului ute-

Sesiunea științifică a Institutului agronomic din Timișoara

Între 17 și 20 martie s-au desfășurat la Timișoara lucrările celei de a treia sesiuni științifice a Institutului agronomic din Timișoara. La sesiune au participat reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și Silviculturii, ai Ministerului Învățămîntului, profesori și ingineri de la institutele agronomice din București, Craiova, Cluj, Arad, reprezentanți ai stațiilor experimentale I.C.A.R. și alții.

În cadrul sesiunii au fost prezentate 24 de referate științifice, privind cercetările și studiile făcute de către cercetătorii științifici ai Institutului agronomic din Timișoara, în anul 1954, pentru obținerea unor producții sporite la hectar.

Sesiunea a constituit un prețios ajutor pentru toate cadrele de cercetători științifici, profesori, lectori și asistenți ai Institutului agronomic din Timișoara.

Lin experiența școlii sovietice

Predarea lecțiilor de fizică

Studierea fizicii în clasa a VII-a se încheie cu proba despre transformarea curentului, transmiterea energiei electrice și folosirea ei în industrie, transport și agricultură. Aceste lecții de încheiere la capitolul „Electricitatea” au o mare importanță în ceea ce privește realizarea învățământului politehnic.

LECȚIA I-a: TRANSFORMAREA CURENTULUI

Pentru ca elevii să înțeleagă elementele transformării curentului electric alternativ, ei trebuie să cunoască inducția electromagnetică. De aceea, întrebând elevii la începutul lecției, profesorul trebuie să repete noțiunile principale ale experiențelor lui Faraday pentru obținerea curentului de inducție. Li se pun elevilor următoarele întrebări: 1) Cum a descoperit Faraday, cu ajutorul experiențelor, inducția electromagnetică? 2) Prin ce experiențe se poate obține curentul de inducție? (Este deosebit de important să se repete experiența de obținere a curentului de inducție la închiderea și deschiderea circuitului). 3) Explicați apariția curentului de inducție.

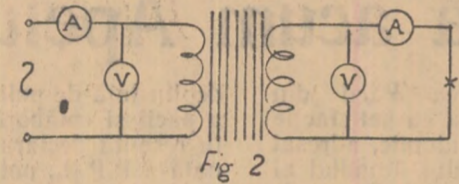

Fig. 2

Profesorul îi va întreba pe elevi prin ce se poate explica scăderea tensiunii și creșterea intensității curentului. Elevii vor lega aceste fapte de numărul spirelor din bobina secundară, în comparație cu bobina primară.

Trebuie să punem claselor întrebarea: la ce ne putem aștepta dacă înfășurarea secundară va avea mai multe spire decât înfășurarea primară? Această întrebare va trezi interesul elevilor. Ei își vor exprima părerea și vor aștepta cu nerăbdare răspunsul pe care-l va da profesorul.

Experiența, făcută după schema celei precedente, prin înlocuirea bobinei secundare cu o voltmetru cu o altă scală, ne va răspunde că tensiunea se va ridica. Deci prezența științifică s-a confirmat. Elevii s-au convins încăodată de puterea științelor exacte.

După aceea la vom comunica elevilor că dispozitivul care servește pentru ridicarea sau scăderea tensiunii curentului alternativ se numește transformator.

Apoi li se va arăta elevilor că gloria invenției primului transformator aparține lui Pavel Nicolaevici Labociov (se va arăta portretul său). În anul 1878 el a folosit pentru prima oară bobinele de inducție pentru alimentarea „luminărilor lui Labociov”, pentru iluminat. Se poate arăta dispozitivul schemei de repartiție a energiei electrice cu ajutorul bobinei de inducție.

Se vor pune apoi o serie de întrebări pentru fixare:

1. La ce servește transformatorul?
2. Cum este construit și cum funcționează transformatorul?
3. Ce legătură există între numărul de spire al înfășurării transformatorului și tensiunile de la capetele lor?
4. Dacă puterile în bobina primară și cea secundară sînt perfect egale?

LECȚIA II-a: TRANSMITEREA ENERGIEI ELECTRICE.

Lecția începe, ca de obicei, cu repetarea materiei studiate și cu întrebarea elevilor. În răspunsurile lor elevii nu numai că vorbesc despre transformarea curentului, despre construcția și funcționarea transformatorilor, dar fac și singuri experiențe necesare.

Unii profesori (de pildă G. K. Karpinski de la școala nr. 9 din orașul Sverdlovsk) le impart elevilor, pe mese, miezuri de transformator și diferiți transformatori. În timpul răspunsurilor, elevii folosesc și acest material didactic.

Elevilor trebuie să le fie clar scopul folosirii transformatorilor la transmiterea curentului alternativ la mari distanțe. Pentru aceasta nu e suficient să se facă numai calculul curentului de o putere dată, așa cum procedează de obicei mulți profesori. Elevilor le vine greu să înțeleagă acest calcul deoarece legea lui Joule-Lenz nu se studiază în clasa a VII-a. Fără experiențe, ideea transmiterii energiei electrice nu va fi înșușită de elevi.

Rezultate mult mai bune se obțin cînd se folosește demonstrația prin experiență a transmiterii energiei electrice.

Trebuie făcute trei experiențe.

1. Un bec de lanternă se fixează direct la bornele mașinii electromagnetice care dă tensiunea alternativă. Cînd mașina funcționează,

becul dă o incandescență normală a filamentului. Întreaga energie dată de generator se transformă în căldură și lumină.

2. Becul se conectează la bornele mașinii cu rezistența totală de aproximativ 50 de ohmi. Generatorul se așază la un capăt al mesei de experiențe, iar becul la capătul celălalt. În acest caz filamentul becului se încălzește de abia perceptibil.

Cum se explică acest fenomen? Becul luminează slab, deoarece el primește numai o mică parte de energie. O mare parte de energie încălzește conductoarele de legătură.

3. Între generator și bec se conectează doi transformatori. Înfășurările de mic voltaj se leagă unul de generator, iar celălalt de bec (fig. 4). În acest caz becul luminează normal. Experiența ne arată în mod convingător sensul folosirii transformatorilor, alții a celor care ridică și a celor care scad tensiunea.

Dar prin ce se poate explica această deosebire în încălzirea filamentului becului cînd folosim transformatorul?

Experiența ne arată că explicația fenomenului este una singură. Curentul s-a transmis prin conductorii la o tensiune înaltă. Prin urmare, în acest caz conductorii liniei de transmitere absorb o cantitate mică de energie. Prin această conducători trece un curent de intensitate mică și încălzirea lor va fi neînsemnată.

Experiența ne arată că cel mai convenabil este să transmitem energia electrică la mari distanțe cînd tensiunea este înaltă și intensitatea curentului mică.

Profesorul va da o serie de exemple. Hidrocentrala de la Kuibisev va avea o putere de 2,1 milioane kilowați. La Moscova, la o distanță de 900 km, se va transmite o putere egală cu 1,2 milioane kilowați. Energia

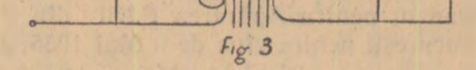

Fig. 3

va fi transmisă la o tensiune de 400.000 volți. Nicăieri în lume nu se folosește încă o asemenea tensiune supraînaltă și la o asemenea transmitere îndepărtată. În S.U.A., de pildă, cea mai mare depărtare de transmitere a energiei electrice este de numai 430 km, iar tensiunea de 287.000 volți.

Energia se va transmite din Kuibisev la Moscova prin conductorii de oțel-aluminiu. Miezul de oțel servește pentru mărirea rezistenței conductorului, iar învelișul de aluminiu este un bun conductor de curent. Randamentul acestei magistrale de lungă distanță va atinge 92 la sută. Dacă energia s-ar transmite la o tensiune de 220.000 volți, atunci pierderile de energie sub formă de căldură în liniile de transmisie ar atinge peste 30 la sută.

Pentru fixarea cunoștințelor se pun întrebările:

1. Cum este mai convenabil să se transmită energia electrică la distanțe depărtate? Să se vorbească despre experiențele făcute la lecție și să se explice aceste experiențe.
2. Ce va reprezenta în sine transmiterea energiei electrice de la hidrocentrala din Kuibisev la Moscova?

LECȚIA A III-a: ELECTRIFICAREA U.R.S.S.

Scopul lecției este de a arăta importanța economică a obținerii, transmiterii, repartiției și folosirii energiei electrice. Aceste cunoștințe vor lărgi simțitor orizontul politehnic al elevilor.

Pentru atingerea acestui scop trebuie să cităm și să le explicăm cît mai bine elevilor o serie dintre cele mai importante fapte privitoare la electricitatea țării. Le vom comunica elevilor că în Uniunea Sovietică s-au construit și se construiesc în prezent multe hidrocentrale și termocentrale electrice. Elevii vor fi întrebați care sînt centralele construite pînă în prezent în Uniunea Sovietică. Apoi profesorul va continua expunerea.

În U.R.S.S. au fost create uriașe sisteme energetice. Centralele electrice din regiunile

Celiabinsk, Sverdlovsk și Molotov sînt reținute prin rețele electrice comune și formează sistemul energetic Uralsk. Centralele electrice din orașul Moscova, din regiunile Moscova, Tula, Ivanov, Vladimir, Iaroslavl și Gorki formează sistemul energetic central. Centralele electrice din Donbas, de pe Nipru și din regiunea Rostov sînt reunite în sistemul energetic de sud. Se va crea un sistem energetic în care vor intra hidrocentralele de la Kuibisev și Stalingrad.

Profesorul le va explica elevilor că acestea reunite a centralelor electrice mari și mici asigură în mare măsură rezolvarea repartiției energiei între întreprinderile industriale, agricultură, transport și nevoile casnice. Toate acestea fac să crească mult folosirea rațională a energiei electrice. Acest lucru este posibil în Uniunea Sovietică, unde a fost complet lichidată proprietatea privată asupra pămîntului și surselor de energie.

În U.R.S.S. energia electrică se introduce în aceeași măsură în diferitele ramuri ale economiei naționale. Electricitatea servește ca bază de energie pentru dezvoltarea tuturor ramurilor tehnicii moderne. Această idee poate fi ilustrată cît mai bine prin exemple luate din orașul, colhozul sau raionul respectiv.

Este foarte important să se arate intuitiv (de pildă, pe o diagramă pregătită dinainte de elevi) creșterea producției de energie electrică în U.R.S.S.

În anul 1913	—	1,9 miliarde kilowat-ore
" 1920	—	2,5 " "
" 1928	—	10 " "
" 1932	—	13,5 " "
" 1937	—	36,2 " "
" 1940	—	48,3 " "
" 1950	—	90,5 " "
" 1952	—	117 " "
" 1953	—	133 " "
" 1955	—	163 " "

Elevii nu trebuie să memoreze aceste cifre. Diagrama le va arăta creșterea impetuoasă a producției de energie electrică în U.R.S.S.

Un exemplu viu al saltului uriaș realizat în electricificarea U.R.S.S. îl pot reprezenta și următoarele două cifre: în Rusia dinainte de Revoluție, la un locuitor reveneau 8 kilowat-ore de energie electrică pe an. În anul 1955, la un locuitor vor reveni aproximativ 800 kilowat-ore de energie electrică pe an.

Li se va arăta apoi elevilor la ce se folosește energia electrică în producție: la tăierea, ștanțarea, forjarea, topirea, recoacerea, călirea, sudarea și șlefuirea electrică a metalelor, la uscarea și încălzirea materialelor etc. De asemenea, li se va arăta la ce servește energia electrică în agricultură — la arat, la treierat, la pregătirea hranei animalelor, la aprovizionarea cu apă, la mulsul vacilor, la tunsul oilor, la punerea în funcțiune a morilor, a joagărelor, la încălzirea serelor, uscătorilor etc.

O mare importanță o are folosirea energiei electrice la transportul feroviar, la tramvaie și troleibuze, la transportul în interiorul fabricilor și uzinelor, la telegraf, telefon, radio, la iluminatul uzinelor, fabricilor, străzilor, locuințelor.

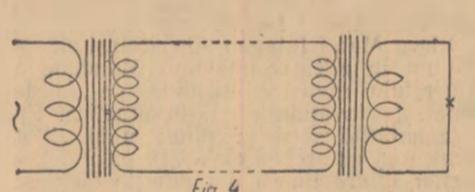

Fig. 4

Este de dorit să li se arate elevilor diapositive despre folosirea energiei electrice în economia națională. Apoi trebuie neapărat să se facă excursii la întreprinderile din localitate. După aceasta, diferitele aplicări ale energiei electrice vor deveni mai concrete și mai clare pentru elevi.

În încheiere, profesorul le va arăta elevilor că partidul comunist și guvernul sovietic acordă o mare atenție electricității țării. Prin aceasta se îndeplinește una dintre promisiunile lui V. I. Lenin, care a spus:

„Comunismul este puterea sovietică plus electricificarea întregii țări”.

V. IUSCOVICI
candidat în științe pedagogice

Munca învățătorului care lucrează concomitent cu patru clase

Cînd lucrează concomitent cu patru clase, învățătorul trebuie să-și folosească foarte chibzuit timpul, să planifice foarte atent fiecare etapă a procesului de învățămînt, ținînd seama de toate „mărunțurile”.

Cu prilejul planificării eu îmi împart cele 45 de minute ale lecției astfel încît să am posibilitatea să verific în toate clasele temele lucrate acasă, să explic și să fixez cunoștințele noi, să explic tema pentru acasă. În același timp, urmăresc ca fiecare clasă să aibă un volum de muncă suficient.

Planificînd lecțiile, stabilesc în care clasă voi explica material nou: acestel clase trebuie să-l acord mai multă atenție. Pregătesc din timp tot ce se prevede în plan: probleme, exerciții, texte pentru citire, concluzii, întrebări pentru recapitularea și pentru întrebarea elevilor. Cînd lucrez concomitent cu cîteva clase, la lecție nu-ți rămîne timp pentru căutarea procedurii de rezolvare a problemei, pentru alcătuirea întrebărilor, a concluziilor. Planificînd lecția, eu îmi notez pe cine voi interoga, cîrui elev îi voi da mai multă atenție.

Cu prilejul planificării rezerv un loc deosebit alegerii temelor pentru munca individuală. Le dau elevilor numai teme pe măsura puterilor lor, pe care ei le vor putea executa fără ajutorul meu și pentru a căror îndeplinire posedă bagajul necesar de cunoștințe și deprinderi. Dacă le-aș da o lucrare individuală în care eu nu se pot orienta, elevii vor pune mereu întrebări, străgîndu-mă de la muncă, sau vor sta fără să facă nimic.

Pedagogul este obligat să controleze fiecare lucrare individuală a elevilor, spre a se convinge dacă ei au atins în adevăr scopul propus, dacă au îndeplinit bine lucrarea. Dacă nu vom proceda așa, elevii nu

vor munci cu suficientă încordare a puterilor și aptitudinilor lor. Pe lîngă aceasta, munca individuală prost organizată duce la slăbirea disciplinei și ordinii în clasă.

La școala unde lucrez învăț în total 20 de elevi. Ei sînt repartizați astfel: clasa a IV-a (8 elevi) și clasa a II-a (5 elevi); clasa a III-a (6 elevi) și clasa a I-a (5 elevi). Lucrez într-un schimb și jumătate. Orarul lecțiilor îl întocmesc pornind de la șase-șapte ore de muncă zilnică a învățătorului în clasă. În felul acesta, numai o parte din timp trebuie să lucrez concomitent cu patru clase.

O mare dificultate în organizarea predării concomitente la patru clase o constituie antrenarea la muncă a tuturor elevilor chier din primul minut al lecției. Sînt dese cazurile cînd trebuie să explic în același timp cunoștințele noi în două clase. Pentru ca lecțiile respective să se desfășoare mai bine, mă străduiesc să le transmit copiilor toate cunoștințele la obiectul respectiv într-o formă cît mai concisă, dar accesibilă. Aceasta se poate realiza numai atunci cînd transmiterea cunoștințelor este bine pregătită dinainte.

Pentru a evita explicarea la aceeași lecție a materialului nou în două trei clase, unsoși schimb ordinea lecțiilor din orar, mut lecția înaltă în ora o doua, sau a doua în ora treia, fără a încălca însă rețeaua săptămînală a orelor.

Orarul îl întocmesc astfel încît orele de lucru concomitent cu toate patru clase să fie ocupate cu lecții mai ușoare — de pildă caligrafia, desenul etc.

Dau mai jos un plan de lecție model pentru munca cu patru clase (classa a IV-a și I-a — ora treia; classa a III-a și a II-a — ora întâi).

Clasa a IV-a	Clasa I-a	Clasa a III-a	Clasa a II-a
Științele naturii	Caligrafie	Aritmetică	Aritmetică
Temă: „Turba” Scopul lecției: de a face cunoscută elevilor proprietățile turbel, formarea ei, extragerea și folosirea ei în U.R.S.S.	Tema: „Scrierea a trei litere mici”	Tema: „Împărțirea numărului cu mai multe cifre la un număr cu o singură cifră” (îlxarea).	Tema: „Tabla împărțirii la 9” (îlxarea).
Material didactic Bucăți de turbă care vor fi împărțite elevilor.			
1. Munca cu învățătorul (5 minute).	1. Munca cu învățătorul (5 minute)	1. Muncă individuală (35 de minute)	1. Muncă individuală (5 minute)
Elevii vor pregăti răspunsuri orale la întrebările din manual în legătură cu temele studiate: „Piatra de var” (pag. 110, întrebările 1, 2, 3, 4, 5, și 7).	Elevul va scrie în cartușurile literare (pentru fiecare literă se vor rezerva cîte două rînduri). El voi aminti regulile poziției la scris.	Se va rezolve exercițiul nr. 518, pag. 61 din manual. Se vor rezolva exercițiile următoare: 45.186 : 3; 32.205 : 5, care vor fi verificate prin înmulțire.	Repetarea tablei înmulțirii cu 2, 8 și 9. (numele elevilor). Rezolvarea orărilor a unor probleme de împărțire la 8 și 9.
2. Munca cu învățătorul (20 de minute)	2. Munca individuală (40 de minute)	2. Munca cu învățătorul (10 minute)	2. Munca cu învățătorul (10 minute)
Interogarea elevilor la temele: „Piatra de var”, „Sarea” (numele elevului). Anunțarea temei lecției noi și analiza bucăților de turbă; determinarea proprietăților ei după observarea cunoștințelor noi de către învățător; formarea, extragerea și folosirea turbel; localitățile din U.R.S.S. bogate în turbă; extragerea turbel în raionul și regiunea noastră.	Elevul va scrie aceste litere pe cîte două rînduri. Cînd voi trece la munca cu clasa a III-a, voi face cu elevul din clasa I un exercițiu de cultură fizică. Apoi el va scrie un cuvînt care să cuprindă literale scrise la lecția de caligrafie. La sfîrșitul lecției voi menționa laiturile pozitive sau negative în lucrarea elevului.	Verificarea lucrării executate acasă. Elevii vor citi răspunsurile la exercițiile rezolvate. Cînd voi controla exercițiile 2 și 5 (împărțirea numerelor cu zerouri la mijloc) voi cere să se explice procedeele de rezolvare (numele elevului). Interogarea frontală a elevilor: să-și amintească denumirile termenilor înmulțirii și împărțirii.	Voi pune întrebări în legătură cu tabla înmulțirii cu 8 și 9 (numele elevilor). Rezolvarea orărilor a unor probleme de împărțire la 8 și 9.
3. Munca individuală (10 minute)	3. Munca individuală (30 de minute)		
Citirea în gînd a bucății „Cum se formează „turba”.	Rezolvarea exercițiilor nr. 790 (coloana întâia și a doua) și a problemei 749. Voi lua caielele elevilor carea pentru verificarea.		

Înaintea de începerea lecțiilor, pregătesc sala de clasă pentru muncă. Conform planului, fac aci toate pregătirile — pînă la mărunțurile: aranjez manualele pe mese, în ordinea cerută de planul lecțiilor. Pregătesc materialul didactic necesar pentru fiecare clasă. Manualele au semne de carte, care mă ajută să deschid repede la pagina

necesară un manual sau altul, fără a mai pierde timp cu răsfoirea cărții.

O asemenea pregătire pentru lecție asigură desfășurarea ei și îmi permite să cunoștesc timpul.

P. MANTEVICI
învățător la școala elementară din Kocikarinsk, raionul Uriupinsk, regiunea Balașov.

200 de ani de la întemeierea Universității de Stat din Moscova

La 7 mai 1955 se împlinesc 200 de ani de la întemeierea celei mai vechi instituții de învățămînt superior din U.R.S.S. — Universitatea de Stat din Moscova. Proiectul lui Lomonosov asupra înființării Universității din Moscova a fost aprobat la 23 ianuarie 1755, iar la 7 mai același an Universitatea a fost deschisă, ceea ce a constituit un mare eveniment în viața Rusiei.

Colectivul Universității de Stat din Moscova se pregătește să sărbătorească pe larg jubileul de 200 de ani al Universității. Cu acest prilej vor avea loc o sesiune științifică generală, precum și sesiuni științifice ale celor 12 facultăți.

În prezent se desfășoară pregătirile în

vedere a expoziției jubiliare consacrate Istoricului Universității.

GAZETA DIN U.R.S.S.

Inițiativa oamenilor muncii

Colhozurile, sovhozurile, S.M.T. și întreprinderile industriale din raionul Kostihinsk și-au luat angajamentul de a da ajutor cadrelor didactice și organelor învățămîntului public în pregătirea școlilor.

La rîndul lor, cadrele didactice și organele învățămîntului public s-au obligat să organizeze în școlile de 7 ani și medii lecturate pentru părinți, să citească lecții și referate în colhozuri și sovhozuri.

Exemplul tinerilor naturaliști din Iaroslavl

Cadrele didactice și elevii școlii de 7 ani din Ananiinsk și ai școlii de 4 ani din Iere, meievsk, raionul Iaroslavl, au luat angajamentul de a cultiva porumbul. Ei și-au luat angajamentul de a cultiva porumbul. Ei și-au luat angajamentul de a cultiva porumbul. Ei și-au luat angajamentul de a cultiva porumbul.

Din inițiativa populației locale, în raion se construiesc școli și internate. În cînd va fi terminat localul școlii medii din Natobinsk. Pînă la începutul anului școlar de 7 ani din Biunovo-Klucevo și din Romanovsk, precum și două internate.

La rîndul lor, cadrele didactice și organele învățămîntului public s-au obligat să organizeze în școlile de 7 ani și medii lecturate pentru părinți, să citească lecții și referate în colhozuri și sovhozuri.

Exemplul școlilor din Ananiinsk și Iereievsk a fost urmat de colectivele altor școli din raionul Iaroslavl. Profesorul Pokrovski de la școala din Tunosensk organizează de multă vreme, cu elevii săi, experiențe privitoare la cultivarea porumbului. Colhoznicii artelei agricole „Cikalo” au dat elevilor o parcelă de 1 ha din pămîntul colhoznic, spre a cultiva porumb pentru semințe.

O școală a tinerelor talente

Mariana Sabo este o elevă talentată a școlii de muzică din Ujgorod.

Pregătirea parcelelor experimentale în școlile din raionul Medgidia

Cadrele didactice din raionul Medgidia acordă o atenție deosebită muncii pe parcelele experimentale ale școlilor, unde elevii capătă priceperea de a aplica cunoștințele teoretice în practică, se înarmează cu temeinice cunoștințe și deprinderi practice agricole.

Folosind experiența din anul trecut a unor școli ca cele din satele Dorobanțu și Basarabi, care au obținut rezultate frumoase prin experiențele organizate cu elevii, majoritatea școlilor din raion au pornit din timp la pregătirea parcelelor experimentale și a lucrărilor ce vor fi efectuate cu elevii pe aceste parcele.

De exemplu, școala de 7 ani din Năvodari a pregătit încă din luna februarie o răsadniță caldă și a împărțit terenul în tarle, corespunzător planului de cultură aceluiași. Tovarășul Ion Dumitrescu, profesor de științe naturale la această școală, ajută de tovarășa directoare Ecaterina Nicu și de întregul colectiv al școlii, și-a planificat în mod just munca pe parcela experimentală.

Același interes pentru executarea la timp a lucrărilor practice de primăvară se oglindește și în activitatea cadrelor didactice de la școlile de 7 ani din satele Cuza Vodă, Valea Neagră, Dorobanțu, Basarabi, de la școala de 7 ani cu limba de predare tătară din Medgidia, de la școala medie din Medgidia etc.

Secția de învățământ a raionului Medgidia apreciază în mod deosebit activitatea desfășurată în acest sens de către cadrele didactice ale școlii de 7 ani din satul Cuza Vodă, a cerut cercului pedagogic al profesorilor de științe naturale ca ședința din cursul lunii februarie să se țină la această școală, pentru a da posibilitate tuturor profesorilor de științe naturale și instructorilor de pionieri să cunoască în mod practic pe teren, felul cum se pregătește parcela experimentală pentru lucrările practice de primăvară.

Cabinetul pedagogic raional și conducerea cercului, dorind ca această ședință să constituie un ajutor cit mai însemnat pentru cadrele didactice, au luat măsuri ca, înainte de prezentarea concretă a planului de muncă și a pregătirii efectuate pe parcela experimentală, să se susțină referatul cu tema: „Organizarea lucrărilor ce pot fi efectuate pe terenul experimental al școlii”.

Atât din expunerea acestei teme, cât și din lămuririle date pe teren de către tovarășa Georgeta Hăpăianu, profesoară de științe naturale la școala de 7 ani din satul Cuza Vodă, a reieșit clar că în planificarea lucrărilor practice pe parcela experimentală a acestei școli s-a ținut seama îndeaproape de celelalte programe școlare, de structura școlii și de posibilitățile de îmbunătățire a lui. Astfel, printre altele lucrări s-a programat semănatul în cuburi așezate în pătrat, polenizarea artificială a floarea soarelui și la porumb, încrucșarea porumbului L.C.A.R. 1954 cu porumb dobrogean. Tovarășul Cor-

nel Hăpăianu, directorul școlii, ajutat de tovarășul Ion Hapan, tehnician al gospodăriei agricole colective din sat, au arătat apoi în mod practic felul cum se pregătește o răsadniță caldă și o răsadniță cu cuburi nutritive.

Alături de parcela experimentală a fost pregătit și terenul participanților la concursul lămuririlor grădinarilor și pomicultorilor, teren pe care se vor cultiva 5 specii de plante.

Prin activitatea depusă și interesul cu care caută să-și îndeplinească sarcinile, cei revin în această direcție, colectivul școlii din satul Cuza Vodă a reușit să atragă în organizarea muncii pe parcela experimentală atât pe părinții elevilor, cât și conducerea gospodăriei agricole colective, care au ajutat la efectuarea lucrărilor de arătură și s-au angajat să sprijine școala pe toată durata lucrărilor.

Dar dacă în majoritatea școlilor din raionul Medgidia există preocuparea de a organiza în așa fel munca cu elevii pe parcela experimentală, întrucât aceasta s-a corelat cu scopurile instructiv-educative ale școlii și, totodată, să constituie un exemplu demn de urmat pentru țărânii muncitori din comună, mai există unii profesori de științe naturale, precum și unii directori de școli care nu acordă importanța cuvenită activității practice pe parcela experimentală. De exemplu, tovarășul profesor Vasile Răutu, de la școala de 7 ani din satul Ciocirila de Jos, deși în cursul anului școlar trecut a fost ajutat îndeaproape de către secția de învățământ, a raionului și de către cabinetul pedagogic raional, manifestă nepăsare și dezinteres pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe agricole practice.

O slabă preocupare dovedesc în această privință și unii directori, cum sînt, de exemplu, directorii școlilor din satele Rasova, Midal, Ichemel. Este necesar ca acolo unde organizarea lucrărilor practice de biologie ale elevilor a fost neglijată pînă acum, să se treacă nerăzbit la pregătirea parcelelor experimentale a școlii și la organizarea activității practice, dîndu-li-se elevilor posibilitatea să se pregătească temeinic și intens pentru munca agricolă, trezindu-li-se dragoste și interes pentru agricultură.

Directorii de școli, profesorii de științe naturale, învățătorii și instructorii superiori de pionieri de la școlile din raionul Medgidia trebuie să învețe din experiența școlilor fruntașe și să aplice în mod creator această experiență, răspunzând cu cinste sarcinilor ce le revin în ceea ce privește pregătirea elevilor pentru munca în agricultură.

De asemenea, secția de învățământ trebuie să îndrumeze mai mult școlile rămase în urmă în această direcție, să ia măsuri concrete și organizate pentru popularizarea și extinderea experienței pozitive a școlilor fruntașe.

MIHAI MARIN
Inspector școlar la secția de învățământ a raionului Medgidia

Șezătoare literară

Cercurile pe obiecte ale elevilor reprezintă un mijloc important pentru lărgirea cunoștințelor obținute de ei în orele de curs și pentru dezvoltarea aptitudinilor lor științifice și literare.

Sub îndrumarea cadrelor didactice, membrii cercului literar de la școala de 7 ani din comuna Fieni, raionul Pucioasa, au organizat de curînd o șezătoare literară închinată operei lui George Cosbuc. Referatul „Viața și opera lui G. Cosbuc”, prezentat de elevul Dionisie Petrescu din clasa a VII-a, ca și discuțiile purtate pe marginea lui au arătat celor prezenți condițiile sociale, politice și culturale în care a trăit și a creat marele nostru poet. Șezătoarea, al cărei program a mai cuprins și interpretarea dramatizată a poeziilor „Mama”, „El-Zorab” și „Rugămintea din urmă”, s-a bucurat de un mare succes.

În prezent, cadrele didactice și elevii școlii pregătesc o nouă șezătoare deschisă, ce va avea loc în cursul acestui luni.

Prof. ALEX. GEORGESCU
Fieni, raionul Pucioasa

Oamenii muncii acordă ajutor școlii

Între cadrele didactice de la școala din satul Băcia, raionul Oraștie, regiunea Hunedoara și cetățenii din sat există o colaborare strînsă, care contribuie mult la îmbunătățirea muncii instructiv-educative și a acțiunilor de culturalizare a maselor.

Cu sprijinul statului popular al comunei Geogălu-Băi și al secției raionale de învățământ, cadrele didactice au antrenat pe cetățeni în acțiunea de îmbunătățire a condițiilor de muncă din școală. Astfel, cu materiale procurate din fonduri strînse prin autoimpuneri și cu ajutorul muncii voluntare a cetățenilor, a fost renovat plafonul școlii, a fost vopsit mobilierul, s-a construit o magazie pentru combustibil etc.

În curînd, alături de școală și alături de cultura din sat vor fi înzestrate cu mobilier nou, construit tot prin mijloace locale.

O legătură strînsă cu părinții elevilor

Cadrele didactice de la școala elementară nr. 1 din Lupeni organizează lunar ședințe cu părinții elevilor. La aceste ședințe învățătorii și profesorii le comunică părinților situația la învățătură a copiilor și discută împreună cu ei măsurile de îndrumare a lipsurilor din cunoștințele și comportarea elevilor. Unul dintre medicii spitalului unificat din Petrosani a ținut în fața părinților o conferință în legătură cu regulile de igienă pe care trebuie să le respecte copiii și care trebuie urmărite de către părinți. Expunerea a fost urmată de un film documentar în legătură cu igiena.

Legătura strînsă pe care o țin cadrele didactice cu părinții contribuie la îmbunătățirea muncii de instruire și educare a elevilor.

Elevii mei învață să scrie corect și frumos

În tot timpul activității mele am urmărit să le formez elevilor un scris frumos și cit mai corect. Cu cit scrisul elevilor este mai citit și mai corect, cu atât contribuie mai mult la succesul lor la învățătură.

Cu toată străduința mea însă, scrisul elevilor nu m-a mulțumit pe deplin. Lucrez în același timp cu patru clase — și aceasta făcea să am greutăți și mai mari în muncă. În ultimul an însă, odată cu introducerea în școală a catedrelor cu liniatură specială, am izbutit să înlătur multe din greutățile întinpinante anterioare.

Cîtă vreme pe caietele vechi elevii se loveau la tot pasul de neajunsuri, scriau neregulat, cu litere aplecate cînd la dreapta, cînd la stînga, caetele cu liniatură specială îi ajuta să-și însușească mult mai ușor forma corectă a literelor. Scrierul lor are acum un aspect îngrijit iar înclinarea literelor este uniformă. Caietele cu liniatură specială mă ajută și pe mine, dîndu-mi posibilitatea să explic și să arăt cu mai multă ușurință elevilor cum și unde se scrie fiecare literă.

Înainte de a trece la folosirea catedrelor cu liniatură specială, am întîlit cu elevii din fiecare clasă în parte tipul de catedre corespunzător clasei, care stabilise exact înălțimea, lățimea, înclinarea și distanța între litere.

În primele zile ale anului școlar am făcut cu elevii din clasa I foarte multe exerciții pregătitoare de mișcare a creionului, arătîndu-le cum să-și țină. Am căutat să combat tendința unor copii de a apăsa prea tare pe hîrtie sau de a ține creionul aproape vertical.

Am obișnuit elevii cu poziția ce trebuie luată în timpul scrisului: să stea drept, fără a rezema plețul de bancă sau de masă, distanța de la ochi la calet să fie potrivită, lumina să cadă din stînga pe calet iar mîinile să fie rezemate pe bancă pînă la cot.

În perioada pregătitoare predărilor abecedarului, pentru a ușura începerea scrierii elementelor grafice, le-am dat elevilor din clasa I-a să deseneze obiecte și figuri, în desenul cărora să se cuprindă elementele componente ale literelor — de exemplu o scară, o ferăstrău, un cerc, un scaun, o masă.

Trecînd la scrierea elementelor grafice — linii drepte, undițe, bastonașe, nodurile ovale etc. — direct pe caietele cu liniatură spe-

cială, elevii au găsit un însemnat ajutor în această liniatură. La început, unii elevi care nu puteau aprecia prea just distanța, făceau și pe aceste caiete semnele mai mici sau depășeau intervalele. Am făcut multe exerciții cu acești elevi, îndemîndu-i să observe cu atenție modelul făcut de mine pe tablă și în caietele lor și să se conducă după liniatură, pînă cînd au reușit să scrie semnele corect, încadrîndu-le cit mai exact în liniatura catedrelor. Alții făceau cu oarecare ușurință ovalele, dar numai de jos în sus, de la stînga la dreapta, și cu mult mai greu de sus în jos, de la dreapta spre stînga, așa cum se cere. În câteva zile, după repetate încercări, elevii și-au capăt îndemnarea dorită. Cînd nu erau supravegheați, doi elevi, D. Ion și F. Mircea, luau la prima greșală sau pătă rîndul de la capăt, întorceau pagina sau chiar rupeau foaia. Acestora le-am numerotat paginile cu cernelă roșie și le-am atras atenția că nu au voie să le rupă Totodată le-am vorbit despre truda muncitorilor din fabrici, care confecționează caietele, și despre greșala și risipa aceluia care nesocotește această muncă prin murdărirea și rupearea foilor.

Nu-i las pe elevii din clasa I-a să folosească guma de șters, cerînd ca orice greșală să fie încadrată în paranteze, pentru ca ea să servească drept mijloc de comparație și de îndreptare.

Am combătut obiceiul unor elevi de a folosi degetul umed în loc de gumă. Caietele în care toluși găsesem urme ale acestui mod de a șterge greșelile erau așezate la tablă, alături de cele mai curate caiete din clasă.

După câteva zile de cursuri, aproape paralel cu scrierea cu creionul am făcut exerciții de scriere cu cernelă. La început cernela se uscase, caietele erau pătate, degetele și mîinile copiilor erau murdare de cernelă. Ca să evit toate acestea am procurat călimări care se fixează bine în bănci și am pus în ele apă pe un șterg cernelă.

Am combătut obiceiul copiilor de a prelungea penita pe gîtul călimării, ca apoi de aici să se murdărească tocul și degetele. I-am obișnuit să curețe impuritățile și scamele de pe virful penitei pe un ghemuleț de pînă, și nu cu degetele sau pe haină. Alături de elevi, în bănci, le-am arătat cum să poarte penita puțin în dungă și ușor la ducerea li-

niilor subțiri în sus, iar la coborîre să potrivească penita în așa fel, încît la o ușoară apăsare virful să se depărteze și să lase astfel o urmă mai groasă.

Elevii din clasa a II-a s-au obișnuit foarte ușor să scrie numai între două linii orizontale. De asemenea, cei din clasa a III-a, care scriu pe caiete unde liniile oblice se mai păstrează numai pentru control și orientare, la intervale mai mari, vădesc o stăpînire aproape deplină a scrisului.

Sugativa se întrebunțează numai de la clasa a II-a. Elevii din clasa I lasă caietele să se usuce singure, ei neavînd îndemnarea necesară de a folosi sugativa, mijlînd caietul chiar în clipe apăsării sugativei pe textul scris.

Am căutat să le formez elevilor o atitudine conștientă față de ceea ce scriu. Pentru aceasta, atît în convorbirile cu ei cît și în timpul citirii obișnuite sau al citirii model, sau în timpul dictării, caut să pronunț cuvintele cit mai clar. La dictare nu-i las pe elevi să treacă la scrierea textului pînă nu mă conving că au înțeles pe deplin sensul fiecărui cuvînt.

Însist foarte mult asupra celor mai însemnate reguli de gramatică: unde se scrie titlu, ce se scrie cu literă mare, unde se pune punct, cum se despart cuvintele la sfîrșitul rîndului, cum însose un aliniat nou etc.

Greșelile pe citîmii este posibil, le corectăm în clasă de față cu elevii care le-au făcut. Observațiile făcute în caiet, precum și notele, caut să le scriu cit mai citit și mai frumos, pentru a le da și pe aceste caiete elevilor un exemplu bun. Sot în evidență cele mai îngrijite caiete, așez pagini frumoase scrise la gazeta de perle sau le prezint în ședințele cu părinții.

Pe elevii care scriu mai slab li așez alături de cei care și-au format un scris frumos.

Păstrez permanent o legătură strînsă cu părinții elevilor. Aceasta contribuie la crearea unor condiții bune de pregătire a lecțiilor de către elevii acasă.

Toate aceste măsuri mă ajută să le formez elevilor mei un scris frumos și corect.

ELISABETA GAROIU

Învățătoare la școala elementară din Brănești, raionul Păgât

Mă străduiesc să-mi educ bine elevii

Dirigințele de clasă obține succese în îndrumarea elevilor săi numai dacă se înarmează ei înșiși cu temeinice cunoștințe pedagogice și caută să aplice metodele educative pe baza cunoașterii atente a fiecărui elev. Înțelegînd acest lucru, caut să aplic în mod creator, în munca pe care o desfășor ca dirigintă de la clasa VII-a, învățămîntele teoretice pe care mi le însușesc prin studierea lucrărilor și articolelor din domeniul pedagogic.

Clasa pe care o conduc este compusă din 23 de elevi, fete și băieți, cu trăsături de caracter diferite. Am căutat să aplic dintr-o dată o serie de măsuri care să asigure concentrarea tuturor eforturilor în spre buna educare a elevilor. Astfel, chiar din primele zile de școală le-am făcut cunoscut elevilor regimul de muncă și de viață ne care trebuie să-l respecte. Tot de la început am căutat să iau legătură cu părinții pentru ca odată cu mine să normenască și ei munca educativă pe aceeași linie. Profesorii care desfășoară munca de instruire și educare a elevilor din clasa a cărei dirigintă sînt au fost colaboratorii și sfătuitoarii mei din primele zile de școală.

Știu că în măsura în care crește interesul elevilor pentru învățătură se realizează și disciplina lor conștientă, pentru că munca organizată este aceea care îi disciplinează pe elevi în primul rînd. De aceea atenția mea și a colectivității de profesori la o muncă îndreptat înspre antrenarea elevilor la o muncă perseverentă în școală, în cadrul lecțiilor și acasă, pentru pregătirea temelor. Profesorii care lucrează cu elevii mei se străduiesc să țină lecții interesante, bine pregătite, să folosească material didactic, deoarece știu că astfel de lecții sînt cel mai puternic mijloc de întărire a disciplinei elevilor.

Părinții cunosc bine programul muncii elevilor din școală, eforturile pe care trebuie să le facă ei în școală și acasă pentru însușirea cunoștințelor predate, și își sprijină pentru ca să-și poată îndeplini bine obligațiile școlare. Ei știu, de asemenea, că în fiecare zi munca trebuie să alterneze cu odihna, că elevii nu trebuie ocupați încontinuu cu îndeplinirea unor sarcini, ci are nevoie și de odihnă, de loc, de activități distractive. Le-am vorbit părinților despre conținutul acestor activi-

tăți, pentru ca ei să știe ce este bine și ce nu este bine să facă un copil în timpul liber, după pregătirea lecțiilor. Aceasta problemă nu a fost simplă. Erau părinți care dovedeau nepricepere și greșeau în această privință. Acum pot spune că cei mai mulți părinți sînt bine orientați, nu cer conștient eforturi care să-i obosească peste măsură și nu exagerază nici în sensul contrar, lăsîndu-i să se joace tot timpul.

Întreaga atmosferă din școală influențează asupra disciplinei elevilor. Dacă lecția începe exact la ora stabilită, dacă educatorii dau un bun exemplu de muncă disciplinată, dacă elevii au prilejul să participe la activități colective, dacă în școală se păstrează curățenie și ordine, elevii sînt antrenați în această atmosferă și se conformează ei. De aceea, noi ne străduim să creăm și să menținem în școală o astfel de atmosferă care să influențeze în bine asupra comportării elevilor.

Este bine să nu trecem cu indiferență peste faptele sau manifestările pozitive ori negative ale elevilor, ci să le subliniem și pe unele și pe altele pentru ca elevii să știe bine cum este apreciat atitudinea lui și să aibă în aceasta un îndemn permanent la respectarea regulilor de purtare. În clasa mea eu caut să evidențiez faptele laudabile și să dezaprob orice încălcare a regulilor de bună purtare. Numele elevilor care întrezirau la prima oră de curs — aceasta se întîmpla la începutul anului școlar — le-am așezat la colțul șau redus îndată. Un elev din clasă mă avea însă obiceiul să intre cu înfrîngere după recreații. Am cerut unuia dintre colegii săi să aibă grijă un timp ca acesta să intre odată cu ceilalți în clasă. Atrăgîndu-i-se atenția de cîteva ori la rînd, elevul s-a debarasat de obiceiul său.

Și exigența profesorilor a făcut ca atitudinea elevilor la lecții să fie disciplinată. Lecțiile nu sînt turburate de abateri disciplinare. Fiecare gresală a elevilor, este discutată în ora de dirigînte, cînd elevul respectiv își analizează fapta în fața colectivității și, dacă el nu este conștient de greșala făcută, este ajutat de colectiv s-o vadă. Colectivul de elevi cunoaște și faptele laudabile, pe care caută să le urmeze. În orele de dirigînte sînt evidențiate ele-

vii care au muncit cu bune rezultate și chiar acei care nu au obținut încă rezultate prea bune, dar fac eforturi în acest sens și merg pe un drum bun.

Cea mai frecventă dintre pedepsele care se folosesc în școala noastră este mustrarea în fața clasei. Cînd un elev nu se îndreaptă, el este mustrat în fața întîitii. Aceasta se întîmplă însă din ce în ce mai rar, pentru că nu au loc abateri mai grave, mustrarea în clasă ducînd, de cele mai multe ori, la îndreptare. Pentru unii elevi este suficientă chiar mustrarea individuală, dezaprobarea pe care o manifest eu față de abateri.

Mă străduiesc să mă apropiu cit mai mult de elevi, să am față de ei o atitudine prietenească. Atunci cînd pe fața mea nu mă văd zîmbetul obișnuit, ei știu că m-au supărat și-mi arată hotărîrea de a se îndrepta prin purtare lor corectă. Abaterile disciplinare ale fiecărui elev le discut și cu părinții, dar numai cu fiecare în parte.

O deosebită influență asupra întăririi disciplinei o are organizarea vieții elevilor în școală. Fiecare elev face parte dintr-un colectiv de muncă și are răspunderi precise. Unii elevi răspund de păstrarea hărților, alții de materialul didactic necesar predării matematicii, fizicii, științelor naturale, istoriei; alții elevii li s-a dat în grijă păstrarea mobilierului, ornamentarea clasei etc.

În școala noastră există un colț al frunțașilor în muncă. Acolo noi așezăm portretele muncitorilor din întreprinderi și de pe ogoare care muncesc cu avînt pentru a da produse mai multe și de mai bună calitate. Elevii învață să lubească pe acești muncitori și să cinstească munca lor. Portretele frunțașilor, pe care ei le caută cu grijă în ziare și le aduc la panou, sînt sînt dragi. Ei caută să cunoască realizările acestora, în care găsesc cel mai bun îndemn pentru muncă.

Cu ajutorul permanent al profesorilor și al organizației de pionieri am încheiat în clasa mea un colectiv bine sudat. Elevii colaborează împreună la acțiunile colective, colaborează și se ajută reciproc.

Prof. IOANA UNUREANU
școala de 7 ani din comuna Oancea, raionul Bujor

Din activitatea unui cerc științific studentesc

O cameră mică, luminoasă. Într-un colț, pe o masă, o tablă neagră este așezată în pian înclinat, iar pe tablă sînt fixate căsute de diferite mărimi cu acoperiș roșu, magazi, clăi de fin, toate mici ca niște jucării. În jurul tablei, cîțiva studenți pun emoționată la punct ultimele amănunte.

În această sală va avea loc ședința cercului științific de pe lângă catedra de mecanizarea și electricarea zootehniei și construcții zootehnice din anul III al Facultății de zootehnie din Arad. Studentul V. Teaciu va prezenta la această ședință referatul „Organizarea și amplasarea clădirilor fermei zootehnice a gospodăriei colective din Vinga”.

Tîrînd cu păr bălai mijlociu de statură, are figura mai gravă ca de obicei: așz va da examen în fața colectivității din Vinga, pe care-i cunoaște bine de tot, căci a crescut în mijlocul lor. Va da examen și în fața profesorilor, în fața colegilor. Le va da rezultatul frîmțîntărilor sale din multe după-amiezi și seri, rezultatul multor cercetări făcute la gospodăria colectivă și al multor discuții cu colectivitățile.

Încet, încet, sala începe să se umple. Sosește colectivitățile din Vinga nerăbdători să vadă cum va arăta ferma lor zootehnică; vin profesorii, domniile ce contribuie la rezolvarea ei mai justă a problemelor. Mulți studenți gălăgioși ocupă locurile din fund.

Președintele cercului deschide solemn ședința. În sală se face liniște. Referentul începe să-și expună tema Arată la început cam rigid, apoi — pe măsură ce se antrenează — din ce în ce mai cald, cu mai multă convingere — motivele pentru care a ales o soluție în loc de alta.

Perspective luminoase se deschid în fața colectivității. Dacă azi gospodăria colectivă

are numai 200 de cai, în următorii 2—3 ani, în conformitate cu Legea nr. 6 privitoare la creșterea animalelor, va trebui să aibă 600 de cai. Astăzi gospodăria are 30 de boi; în scurt timp numărul lor va crește pînă la 800; numărul pasărilor va crește pînă la 3600; și așa, rînd pe rînd, se vor perindă prin fața colectivității sarcini mărețe pe care ei le pot realiza prin muncă susținută. Pentru șeptelul acesta sporit vor trebui construite clădiri, va trebui să fie asigurată mecanizarea transporturilor, vor trebui înmagazinate furaje.

Și studentul înfățișează viitoarea așezare a clădirilor.

„Deoarece partea aceasta din teren se acoperă cu apă cînd plouă, aici nu vom clădi nimic, ci vom sădi pomi sub arbuști care rezistă la exces de apă. Pe aici va trece drumul principal, aici se vor ridica grajdurile de vite corulate mari, aci grajdurile de cai. Într-un loc mai ferit de vînturi și ploii se va clădi grajdul pentru tineretul cabalin, înconjurat de un padoc unde miinții să poată săburda în soare”.

Urmează discuții vii, documentale, care analizează situația din toate punctele de vedere. Un student propune ca, în afară de pomi, să se folosească și alte condiții naturale pretențioase pentru a se crea un iaz artificial și a se crește rațe. Alții atrage atenția asupra orientării clădirilor, care trebuie să grimească cit mai mult soare. Inginerul gel al orașului și arhitectul iau parte la discuții, cerînd să se fundamenteze mai bine proiectul din punct de vedere tehnic, să se facă calcule economice, de rentabilitate, să se aroleze circuitul funcțional al fermei, cantitatea de materiale ce vor fi folosite. Tovarășul profesorar Băiescu atrage atenția asupra faptului că nu s-au respectat unele reguli de zoohigienă și cere să se prevadă și un

adăpost izolat pentru animalele bolnave, precum și un drum special pe unde să fie duse acestea. Cadrele didactice de la catedra de mecanizarea și electricarea zootehniei și construcții zootehnice propun diferite soluții noi, care îmbunătățesc lucrarea studentului.

Atmosfera s-a încălzit. Capetele stau aplecate asupra planșelor, creioanele schițează noi planuri, unii merg la tablă din colț și mută căsuțele, argumentînd cu tărie avantajele noilor soluții propuse.

Iau cuvîntul și colectivitățile. Inginerul agronom arată că gospodăria colectivă din Vinga trebuie să-și dezvolte sectorul leucimic și zootehnic, deoarece este situată în zona de mecanizare industrială. Arad și Timișoara — și trebuie să contribuie cit mai simțitor la îmbunătățirea aprovizionării muncitorilor din aceste orașe.

Președintele gospodăriei cere ca proiectul să se definească cit mai repede, căci colectivitățile vor să termine noile clădiri pînă în toamnă, așa încît să aibă unde adăposti animalele pe care le vor cumpăra după împărțirea veniturilor.

În concluzie, tov. profesor Bocancea conducătorul didactic al cercului, se angajează să ajute la îmbunătățirea proiectului (întind seama de propunerile făcute și să-l dea în aplicare într-un timp cit mai scurt.

Ședințele viitoare ale cercului vor fi consacrate discuțiilor proiectelor de organizare ale altor gospodării colective din regiunea Arad. Legăturile studenților cu țărânii muncitori pe care li vor îndruma mai tîrziu ca ingineri zootehniști, se string mereu.

Învățămîntul se apropie din ce în ce mai mult de viața activitatea didactică se îmbogățește din ce în ce mai strîns cu problemele ridicate de construirea socialismului în țara noastră.

I. T.

Să ridicăm nivelul educației politice a elevilor din școlile profesionale

Un rol important în educarea elevilor școlilor profesionale în spiritul moralei comuniste îl au lecțiile de educație politică. În cadrul acestor lecții elevii își însușesc cunoștințe sistematice despre eroii cîntec de luptă al poporului nostru, despre succesele obținute de oamenii muncii din patria noastră în opera de construire a socialismului, despre marea Uniune Sovietică și despre ajutorul frătesc pe care poporul sovietic îl acordă țării noastre, despre succesele țării de democrație populară pe calea construirii socialismului, despre lupta organizată a partizanilor păci împotriva cercurilor imperialiste atîtoare la un nou război etc.

Prin alcătuirea unei noi programe școlare, care răspunde cerințelor învățămîntului profesional, în acest an școlar s-au creat posibilități pentru îmbunătățirea calității lecțiilor de educație politică. Mulți profesori care conduc orele de educație politică au obținut succese însemnate în munca lor. Tovarășul M. Schwartz de la școala profesională nr. 3 de construcții din Galați, de pildă, se pregătește temeinic pentru fiecare lecție, stabilînd o legătură strînsă între problemele teoretice și problemele construirii socialismului. Astfel, atunci cînd lea vorbit elevilor despre opera de transformare socialistă a agriculturii în țara noastră, el le-a făcut cunoscuta prevederile proiectului Directivelor celui de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. La aceeași școală s-a inițiat un concurs de lucrări a căror temă privea dezvoltarea agriculturii în țara noastră. Elevii s-au interesat în mod deosebit de satele lor de felul cum se aplică regulile agrotehnice, cum se lucrează pămîntul în comun cu mașini și tractoare, cum crește numărul de trai al țărăniilor muncitoare. Pe baza datelor culese și a cunoștințelor pe care și le-au însușit la orele de educație politică, ei au alcătuit lucrări interesante pe care le vor prezenta la concurs.

În organizarea lecțiilor de educație politică din școlile profesionale mai persistă însă o serie de lipsuri serioase. În multe școli elevii memorează mecanic o serie de formulări generale, comunicate de profesori, fără să le înțeleagă suficient. Asa, de exemplu, profesorii Badiu de la școala profesională nr. 16 și El. Cedas de la școala profesională nr. 1 din București nu folosesc în predarea temei „Regimul de democrație populară, formă a dictaturii proletarietului” multe formulări și definiții despre stat, despre dictatura proletarietului, despre funcțiile statului democrat-popular etc. fără a le explica la nivelul înțelegerii elevilor din anul II.

Unli profesori nu dau atenția cuvenită lecțiilor cunoștințelor teoretice de practică, de viață. Profesorul E. Bauer, de la școala profesională nr. 18 din București, de pildă, predînd lecția „Statutul model al G.A.C.”, nu le-a citit elevilor acest sta-

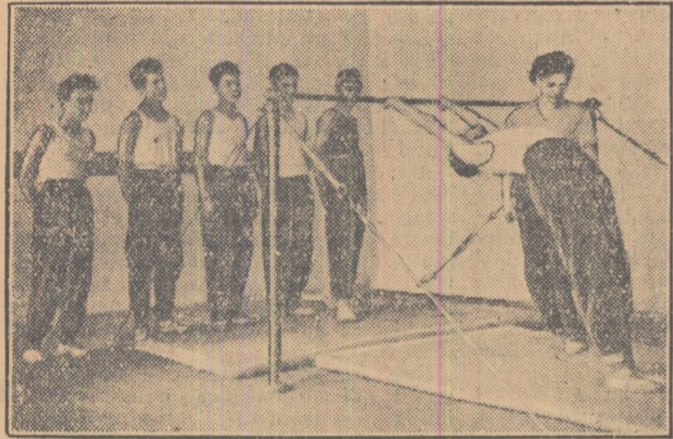
tut, nu a analizat împreună cu ei anumite articole ale statutului. Deși mulți dintre elevii clasei sînt fil de colectivități, profesorul nu le-a pus nici o întrebare în legătură cu viața gospodăriilor în care lucrează părinții lor, cu organizarea și retribuirea muncii în gospodăria colectivă etc.

În conținutul unor lecții se mai întîlnesc serioase greșeli ide

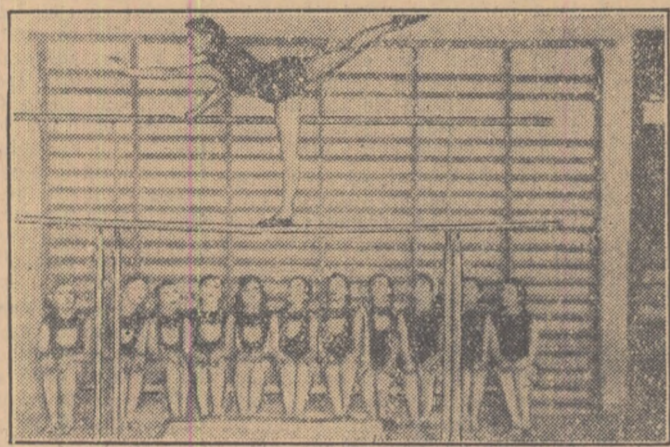
EDUCATIA FIZICA SI SPORTUL in scolile noastre

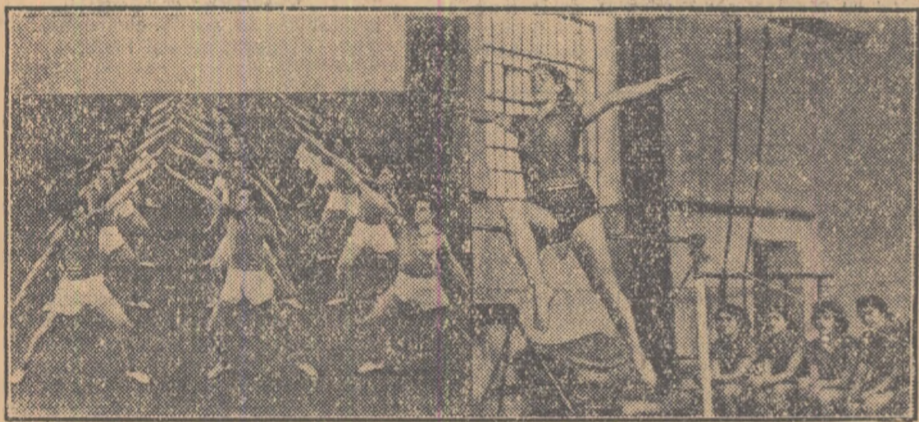
Echipa de baschet a scolii medii de fete din Giurgiu - disti-gaarea campionatu-lui republican scolar de baschet din 1954.

In sala de gimnas-tica a scolii medii de badeji din Roşiori, ele-vii fac exerciţii la a-parate.

Dreapta: La scoala pedagogică de fete din Giurgiu. Jos: Stu-denţii şi studenţii de la Institutul Politehnic din Timişoara, în sala de sport.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Un cititor al gazetei noastre ne-a sesizat asupra faptului că organele locale ale puterii de stat din satele de pe Valea Blărgăului, raionul Bistriţa, nu respectă unele prevederi din Hotărârea partidului şi guvernului din 16 august 1951 cu privire la îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale cadrelor didactice. Cei mai mulţi învăţători şi profesori din aceste sate nu au pri-

mit, de pildă, totuşi individual de 0,25 ha, prevăzută de Hotărâre. Forurile cărora redacţia gazetei noastre le-a trimis această scrisoare ne-au răspuns că sesizarea este justă şi că s-au luat măsuri pentru ca satele respective să asigure tuturor cadrelor didactice locuri individuale, conform Hotărârii partidului şi guvernului din 16 august 1951.

Din munca grupelor de studenţi

De dimineaţă şi până seara târziu, prin cele două intrări ale Institutului de petrol şi gaze se perindă sute de studenţi. Unii se îndreaptă spre sălile de curs şi seminar, alţii spre laboratoare sau spre bibliotecă mare a Institutului.

Studenţii anului III de la Facultatea de maşini şi utilaj pentru industria petrolului urcă în grabă la etajul II unde au curs la una dintre disciplinele de bază „Organe de maşini”. Cu caietele de notiţe în faţă, studenţii aşteaptă începerea prelegerii. Tovarăşul profesor îi anunţă că vor trece la a doua parte a cursului, care tratează despre „Transmisii”. Apoi expune prima lecţie. Studenţii urmăresc cu atenţie formulele şi schiţele notate sau desenate de profesorul lor şi le trec cu grijă în caietele de notiţe.

După curs urmează orelle de seminar, de laborator, de lucrare a proiectelor. Studenţii anului III de la Facultatea de maşini şi utilaj pentru industria petrolului sau, aşa cum li se spune mai pe scurt în institut, studenţii din anul III uiuioz sînt împărţiţi în 4 grupe. În fiecare grupă sînt cîte 15-16 studenţi, între care s-a legat de mult o adevărată şi trainică prietenie. Grupa 410, de pildă, una din grupele frunţase pe an, are 16 studenţi. Cu prilejul examenelor din sesiunea de iarnă grupa 410 a obţinut rezultate dintre cele mai bune. Studentul fruntaş Teodor Ene a primit la cinci examene calificativul „foarte bine” şi numai la una dintre discipline a fost notat cu „bine”. Rezultate bune au obţinut şi alii studenţi din această grupă. În tot timpul primului semestru, cît şi în perioada examenelor, ei s-au străduit să-şi însuşească cunoştinţele teoretice, să se achite cu conştiinciozitate de sarcini.

Studenţii din anul III, ca şi colegii lor din întreg institutul, se bucură din plin de condiţiile deosebite de bune de studiu care li s-au creat după ridicarea unui nou corp de clădiri. Au fost amenajate noi săli de lectură, noi săli de cursuri şi laboratoare. În bibliotecă mare a institutului, studenţii găsesc cursuri, tratate şi reviste de specialitate pe care pot să le consulte ori de cîte ori au nevoie.

Studiul individual constituie pentru studenţii anului III-utilaj forma principală de activitate în vederea însuşirii şi consolidării cunoştinţelor. Totuşi, în special în sesiunea de examene, ei au îndatăt la unele discipline în colectiv, discutînd pe larg capitolele mai grele de materie. Adesea, studenţii fruntaşi i-au ajutat pe colegii lor care întâmpină greutăţi la anumite discipline.

În grupă mai există şi alte forme de muncă colectivă. Întocmirea proiectului de an constituie un minutat prilej de înche-

gare a colectivului, de creştere a simfoniului de răspundere al fiecărui student în parte. Fiecare grupă primeşte o temă mare, cuprinzătoare, la rezolvarea căreia lucrează toţi membrii grupei. Încă de la începutul anului şcolar, odată cu repartizarea temelor, i s-a repartizat fiecărui student şi partea de proiect pe care trebuie să o rezolve. La lucrarea proiectului studenţii sînt ajutaţi şi controlaţi de către cadrele didactice de la catedra respectivă. Grupa 410, de pildă, lucrează anul acesta la proiectarea unui reductor de viteză.

Responsabilul de grupă, organizatorul U.T.M. şi responsabilul cu munca profesională se preocupă îndepărtat de întreaga activitate a grupei şi pun în discuţia colectivului problemele cele mai importante legate de viaţa studenţilor. De exemplu, nu de mult o serie de studenţi din grupa 410 s-au prezentat la cursul de limba rusă fără să-şi fi efectuat tema. Conducerea grupei a luat de îndatăt atitudine şi a discutat această problemă în cadrul grupei şi apoi în şedinţa de an. Aceasta a dus la schimbarea atitudinii studenţilor anului III faţă de rezolvarea temelor pentru acasă, faţă de îndeplinirea sarcinilor lor în general.

Organizaţia U.T.M. se preocupă îndepărtat de menţinerea unei frecvenţe ridicate, de îmbunătăţirea continuă a nivelului de cunoştinţe al studenţilor. Membrii biroului U.T.M. combat munca în casă în preajma examenelor. Pentru a-i stimula pe toţi membrii grupei să se pregătească din timp pentru examene, s-a lucrează cu conştiinciozitate la alcătuirea proiectelor, organizaţia U.T.M. popularizează metodele de muncă ale studenţilor care obţin rezultate bune la îndobînzîtură în cadrul şedinţelor de analiză a activităţii, prin gazele de perete etc.

După o zi de muncă încordată, studenţii Institutului de petrol şi gaze se îndreaptă spre cantine şi apoi spre cămine. De multe ori, însă, după orele de curs ei vizitează în cadrul Institutului filme, participă la audii muzicale, iar la sfîrşitul săptămînii organizează, pe ani, reuniuni care contribuie la stringerea relaţiilor tovarăşeşti dintre ei.

Între studenţii institutului s-au legat prietenii trainice. Multe din ele vor continua şi după ce viitorii ingineri vor deveni factori activi în lupta pentru construirea socialismului.

Tinerii care astăzi lucrează împreună la acelaşi proiect, care învaţă pentru examene la aceeaşi masă, se vor întâlni mine pe şantiere pe care se vor îndalţa noi sonde de petrol, noi rafinării, noi întreprinderi producătoare de utilaj pentru industria petroliferă.

V. ALECU

Încep examenele de alfabetizare

Secţia de învăţămînt a raionului Găeşti, regiunea Piteşti, îndrumată de comitetul raional P.M.R., se străduieşte să organizeze cît mai bine examenele de alfabetizare din acest an.

De cînd, secţia de învăţămînt a organizat o şedinţă la care au participat toţi directorii şcolilor din raion. Cu acest prilej au fost scoase la iveală metodele bune folosite în munca de alfabetizare de unii directori şi pedagogi, cum sînt, de pildă, tovarăşii Ion Preda învăţător în comuna Măntăşaru, Constantin Cristea, directorul şcolii elementare din comuna Ulkeşti, Ion Marinescu, directorul şcolii mixte de 7 ani din comuna Mogoşani, Maria Anghel, învăţătoarea la şcoala elementară din satul Giogovanu. În şedinţă au fost analizate cu tărie lipsurile care mai există în activitatea desfăşu-

rată la cursurile de către învăţătorii şi profesori.

De asemenea, în cadrul şedinţei au fost adoptate unele măsuri privitoare la pregătirea şi desfăşurarea examenelor. Astfel colectivul secţiei de învăţămînt şi-a întocmit un plan de îndrumare şi control al fiecărui centru de examinare. În această muncă au fost atraşi şi unii directori de şcoli, fiecare dintre ei răspunzînd de un anumit centru.

La cele mai multe centre de alfabetizare s-a recapitatul materia predată în timpul anului şcolar. De asemenea, s-a intensificat agitaţia politică de masă în rândurile neştiutorilor de carte: s-au organizat pentru ei conferinţe la căminele culturale şi la staţiile de radiodifuziune, s-au scris articole la gazetele de perete şi de stradă etc.

Au fost alcătuite cu grijă comisiile de examinare.

Un ajutor însemnat în vederea pregătirii cursanţilor pentru examene îl dau comitetele de cămine, organizate de către comitetele executive ale sfaturilor populare. Aceste comitete îi mobilizează pe cetăţeni la o muncă sustinută de învăţătură şi le acordă sprijin în recapitularea materiei.

Pentru buna desfăşurare a examenelor de alfabetizare este necesar ca membrii comitetului executiv al sfatului popular raional şi secţiei de învăţămînt să controleze în permanenţă cum sînt aplicate în viaţă toate măsurile luate.

Ţinînd seama de importanţa muncii pe care o desfăşoară acum la centrele de alfabetizare pentru lichidarea totală a neştiinţei de carte, cadrele didactice din raionul Găeşti au datoriat să-şi intensifice eforturile pentru obţinerea unor cît mai bune rezultate la examenele de alfabetizare.

Note bibliografice

Un nou dicţionar ruso-romîn

De cînd a apărut în Editura de Stat pentru dicţionare străine şi naţionale din U.R.S.S. un dicţionar ruso-romîn, alcătuit de N. G. Corbişeanu şi E. M. Russev.

Noul dicţionar, care numără 1070 de pagini şi cuprinde 46.000 de cuvinte, constituie un preţios îndreptar lexic pentru cadrele didactice, elevii şi studenţii, ca şi pentru toţi oamenii muncii din ţara noastră. El cuprinde nu numai cuvintele din fondul principal de cuvinte, dar şi termenii din diferite ramuri ale ştiinţei, ale tehnicii etc.

Dicţionarul începe cu o scurtă prefaţă în care sînt arătate criteriile şi noemele după care s-au orientat autorii în alcătuirea lui, precum şi principalele sarcini ce li s-au pus.

La redacţia dicţionarului s-a ţinut seama că să se dea cuvîntelor sau expresiilor ruseşti echivalentul românesc cît mai precis. În dicţionar sînt prezentate un număr însemnat de expresii idiomatice, proverbe, zicalre etc. care sînt date cu sensul lor cît mai apropiat. Cuvintele româneşti sînt scrise după noile norme ortografice ale limbii române. Alţi cuvîntele ruseşti cît şi cele româneşti sînt accentuate.

De un real folos pentru cei ce studiază limba rusă sînt tabelele gramaticale ale limbii ruse, alcătuite de docentul I. M. Pulkinin. În 70 de pagini cuprinzînd 56 de tabele sînt expuse şi sistematizate cele mai importante chestiuni din morfologia rusă.

Pentru profesorii de limba rusă, noul dicţionar va constitui un ajutor însemnat, contribuind la ridicarea calităţii predării, la îmbogăţirea vocabularului elevilor.

Existenţa noului dicţionar va permite să se îmbunătăţească munca elevilor şi studenţilor de traducere cu dicţionarul, astfel în cadrul lecţiilor cît şi al lecturilor extra-scolare.

Scoala factor activ in lupta pentru sporirea productiei agricole

Tăierea pomilor

Perioada de timp de la sfîrşitul iernii şi pînă la începerea vegetaţiei pomilor este foarte favorabilă pentru executarea tăierilor.

Tăierile se aplică tuturor pomilor, indiferent de vrsta lor. La pomii tineri, în primii 4-5 ani după plantare se fac aşa numitele tăieri de formare a coroanei. Scopul acestora este de a ajuta pomul să-şi formeze un număr potrivit de ramuri groase (ramuri de schelet), capabile să suporte greutatea frunzelor, a fructelor, a zăpezii şi, eventual, a poleului care se formează pe pomi în unele ierni. Ramurile groase din coroana pomului se ramifică pe măsură ce înalţarea în vîrstă. De aceea, cînd se aplică tăierile de formare a coroanei nu se lasă mai mult de 3-4 ramuri principale (care pleacă direct din axul tulpinii) într-un etaj. În pom se formează două sau trei etaje. În felul acesta, numărul total de ramuri principale în coroană va fi de 6-10. Dacă se lasă mai multe ramuri principale, în urma ramificării succesive a acestora coroana devine prea deasă, iar lumina şi aerul pătrund cu greutate. În lipsa acestor doi factori, asimilaţia clorofiliană este slabă, în special în frunzele situate mai în interiorul coroanei. Drept urmare, rămăselele de rod dinspre mijlocul coroanei se debilitază treptat şi pier înaintea de vreme. În coroanele prea dese se creează apoi un mediu mai umed, favorabil dezvoltării bolilor care atacă pomii.

Etajele din coroana pomului nu se formează toate deodată. În primii doi ani de la plantare se lasă numai 3-4 ramuri din etajul I, plus axul care prelungeşte trunchiul. În anul III după plantare începe formarea etajului al doilea. La pomii vişioşi se poate forma, în următorii doi ani, şi etajul al treilea. Ca regulă generală, nu se formează un nou etaj pînă cînd nu este deplin consolidat etajul imediat inferior. Ţinem seama de acest lucru, deoarece, dacă nu intervenim la timp prin tăieri, seva circulează cu greutate spre ramurile din partea de sus a coroanei, care sînt deci favorizate la primirea hranei, şi în dauna ramurilor situate mai jos în coroană.

Sînt şi specii pomice la care coroana nu se formează cu etaje, ci în formă de vas (caisul şi piersicul).

La formarea coroanei pomilor se folosesc două procedee: rădăria sau scuturarea ramurilor. Ramurile anuale care prelungeşte braţele etajelor se scurtează cu 1-2 mm, deasupra unui mugure ce priveşte în afară. În cursul verii, din acest ultim mugure va creşte un lăstar care va lărgi coroana. Dacă ramura se taie prea departe de mugure, rămîne un ciot care se usucă. Tăietura trebuie să fie puţin oblică.

Prelungirile ramurilor principale dintr-un etaj se taie toate la aceeaşi înălţime. Virfurile ramurilor de prelungire din etajul II se taie cu 15-20 cm. mai sus faţă de cele din etajul I, iar exul cu 15-25 cm. deasupra tuturilor.

Ramurile subţiri, care sînt situate lateral pe ramurile de schelet şi pe axul tulpinii, se scurtează la 3-4 muguri, cu scopul de a le transforma în ramuri de rod.

Pomii tineri nu trebuie tăiaţi prea scurt, pentru că se întîrzie intrarea lor pe rod. Nu trebuie tăiaţi nici prea lung, deoarece în acest caz baza ramurilor groase rămîne goală, fără ramuri de rod.

Prin tăiere se îndepărtează ramurile de prisos, cele uscate şi ramurile lacome. Acestea se taie, cu foarfece sau cu fierăstrăul, imediat deasupra nodului de la baza lor, fără a se lăsa capul, din care dau noi lăstari sau se formează uscături şi apoi scorburi.

O atenţie deosebită trebuie dată ramurilor de rod. Acestea se recunosc uşor, fiind subţiri şi mai scurte şi puţin, de cele mai multe ori, muguri de rod. Ramurile de rod care depăşesc 20 cm. lungime se scurtează la 3-4 muguri, cu scopul de a apropia rodui de axul ramurii. Între două ramuri de rod vecine se lasă o distanţă de cel puţin 10-15 cm. Ramurile de rod prea dese se rădesc.

Ramurile anuale care prelungeşte ramurile de schelet se scurtează cu aproximativ 1/3 din lungime. Ramurile care cresc spre interiorul coroanei se suprimă. Din două ramuri care se întretaie, una se lasă, iar alta se îndepărtează totuşi sau se scurtează.

În timpul tăierii pomilor nu trebuie să se scoarime ramurile scurte, care poartă rodui. O grijă deosebită trebuie dată pomilor pe rod care au fost neglijanţi în anii precedenţi. Se va proceda la rădăria coroanei lor ţinîndu-se seama de faptul că ramurile prea groase (peste 8 cm) care prinosesc, nu se taie chiar de la bază, deoarece se produce o rană prea mare, greu de vindecat. Ele se taie mai sus, deasupra unei ramificaţii. Rămăsele mari se netezesc cu cosorul şi se ung fie cu ceară de alou, fie cu vopsea. În lipsa acestora se acoperă cu un amestec de pămînt galben şi baleză de vîlă.

Muşchii de pe trunchiul şi ramurile pomilor se curăţă cu o perie de sîrmă. Apoi se vîrşesc porţiunile curăţate.

Lăstarii care cresc din rădăcini se taie astfel: se desface cu o saşă pămîntul din jurul lor pînă se ajunge la locul de unde pleacă aceştia din rădăcină. Lăstarul se taie cu foarfece sau cu fierăstrăul, fără a se lăsa un ciot din care ar putea porni noi lăstari. Lăstarii care cresc pe trunchiul pomului se taie de la bază.

Scorburile care încep să apară sau au apărut pe pomi, în special pe cei bătrîni, se curăţă cu cosorul sau cu un cuţit, pînă se ajunge la ţesăturile sănătoase, se ung cu puşină păcură sau cu smolă şi se astupă cu ciment sau cu un amestec de var cu nisip. Scorburile mari trebuie dezinfectate cu soluţie de calcan 1% sau piatră vîntată 1%. Odată cu tăierea, se adună din pomi frunzele uscate, cuiburile de omizi şi fructele putrezite, care apoi se ard.

Prin tăieri raţionale, an de an se asigură o viaţă mai lungă a pomilor şi o rodire susţinută. Cadrele didactice din şcolile săteşti trebuie să răspîndească în rândurile tinerimii muncitoare cunoştinţele privitoare la aceste lucrări, de importanţă deosebită pentru dezvoltarea pomiculturii noastre.

Ing. GRIGORE M. MIHAESCU

Cronica evenimentelor externe

Dezbateri hotărîtoare în Consiliul Republicii din Franţa

La 23 martie au început în Consiliul Republicii din Franţa dezbaterile asupra proiectului de lege cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris. Alţi în Franţa cît şi în toate celelalte ţări ale lumii se acordă acestor dezbateri o însemnată atenţie. Aceasta se explică prin aceea că ratificarea acordurilor de la Paris înseamnă de fapt legalizarea reînvierii militarismului german, ceea ce reprezintă o gravă primejdie nu numai pentru Franţa, ci şi pentru toate ţările Europei şi în acelaşi timp pentru pacea întregii lumi.

În faţa Consiliului Republicii stau astăzi două căi fundamentale deosebite: una este calea ratificării acordurilor de la Paris, calea reinvierii militarismului german — cel mai odios duşman al Franţei şi al păcii în Europa şi în lumea întreagă; cealaltă este calea respingerii acestor acorduri primejdioase, calea salvării Franţei. Pe care din aceste căi vor săli senatorii francezi — aceasta este întrebarea care frîmţită astăzi milioanele de oameni care urmăresc cu încredere dezbaterile din Consiliul Republicii.

Privirile tuturor prietenilor Franţei se îndreaptă astăzi cu simpatie către poporul francez, a cărui voinţă de pace a determinat înmormîntarea faimoasei comunităţi defenive europene şi care luptă cu fermitate pentru zădărnirea planurilor cercurilor agresive de reînviere a militarismului german.

Poporul francez condamnă în mod hotărît acordurile de la Paris. Şi dacă în ciuda eforturilor disonante ale partizanilor ratificării şi a presiunilor grosolane exercitate asupra Adunării Naţionale Franceze de către cercurile guvernante americane şi engleze, în favoarea ratificării s-au pronunţat numai o minoritate a deputaţilor Adunării Naţionale, aceasta arată în chip limpede că de nepopulară este în Franţa ideea reinvierii militarismului german. Aceasta arată în acelaşi timp că în zilele noastre cercurile guvernante nu pot să nesocotească voinţa popoarelor.

Lupta patriotică a poporului francez împotriva ratificării acordurilor de la Paris a crescut în permanenţă, pe măsură ce s-au apropiat dezbaterile în Consiliul Republicii şi a luat o deosebită amploare în zilele dezbaterilor.

În fruntea luptei împotriva ratificării acordurilor de la Paris stă clasa muncitoare franceză. Astfel, cu ocazia zilei internaţionale de luptă împotriva acordurilor de la Paris şi a reînvierii militarismului german, care a fost organizată la 10 martie pe baza Hotărîrii F.S.M., în întreprinderile Franţei au avut loc numeroase mitinguri şi adunări, greve de scurtă durată, s-au trimis delegaţii la Consiliul Republicii.

Miscarea împotriva acordurilor de la Paris a cuprins oameni de cele mai diferite convingeri politice şi religioase şi din straturi sociale deosebite. Ea s-a intensificat şi în

cercurile universitare. Astfel, 133 de profesori din Nantes şi 56 profesori de la liceul „Saint-Just” din Lyon şi-au pus semnăturile pe o petiţie de protest împotriva acordurilor de la Paris. Pînă la 9 martie, de pildă, într-o serie de departamente 3.177 primari au făcut declaraţii publice împotriva ratificării acordurilor. Din cei 34 consilieri generali din departamentul Corsica, 20 au cerut senatorilor să nu voteze pentru ratificare. Acelaşi lucru a fost cerut de 151 din cei 312 primari din departamentul Allier, de 155 primari, 17 consilieri generali, 750 consilieri municipali din departamentul Dordogne şi de alţi mulţi primari, consilieri generali şi municipali din celelalte departamente ale Franţei. În ultimele zile dinaintea dezbaterilor, sediul Consiliului Republicii a fost în permanenţă înconjurat de delegaţii trimise de masele largi ale poporului francez pentru a cere senatorilor, în numele poporului francez, să voteze împotriva ratificării acordurilor de la Paris.

De la începutul dezbaterilor, cu toate coridoarele poliţieneşti care au fost postate în jurul Parlamentului, unde au loc lucrările Consiliului Republicii, sosesec aici nemuramite delegaţii din toate colţurile Franţei pentru a transmite senatorilor voinţa poporului francez care se opune reinvierii Militarismului şi care rezolvarea problemei germane pe cale paşnică.

Dezbaterile din Consiliul Republicii au fost precedate, bine-nel, de intensificarea manevrelor guvernărilor franceze, care, împotriva voinţei poporului francez, urmăresc să obţină ratificarea acordurilor de la Paris. În acelaşi timp, „aliatul” Franţei, de la Washington, Londra şi Bonn şi-au intensificat presurările în vederea înmormîntării, cu ajutorul „convîngerii” senatorilor francezi pentru ratificarea învestiturii acordurilor de la Paris.

Guvernările franceze au recurs, în vederea obţinerii ratificării, la două „argumente” pe cît de false, pe atît de ipocrite.

Astfel, Edgar Faure — primul ministru — şi Antoine Pinay — ministrul de externe, s-au străduit, în primul rînd, să convingă opinia publică şi mai ales pe senatori că înarmarea Germaniei occidentale este inevitabilă şi că dacă Franţa ar respinge acordurile de la Paris, reînvierea Germaniei se va face fără Franţa, care se va izola pe plan internaţional. Este bătătoarea la ochi asemănarea dintre această poziţie a guvernărilor franceze şi ameninţarea pe care Churchill a formulat-o încă în luna ianuarie scriindu-i lui Mendès-France, pe atunci prim ministru al Franţei: „Dacă folioliul Franţei (în alianţa dintre puterile occidentale şi revanşarzi vest-germani — N.R.) va rămîne gof prea multă vreme, alte naţiuni (aluzie la Germania occidentală, bînsînţeles — N.R.) se vor strădui să-l ocupe”. Astăzi tot mai multe burgheze sînt nevoite să recunoască faptul că ameninţarea lui Churchill constă-

tuie o încercare neruşinată de a exercita presiuni asupra Consiliului Republicii în vederea ratificării acordurilor de la Paris. De-a-afel, asemenea presiuni au fost tot mai dese chiar în ultimele zile. La 22 martie, Edgar Faure a primit, în prezenţa lui Pinay, pe ambasadorul Marii Britanii şi apoi pe înscătinatul cu afaceri al S.U.A. Scopul unor asemenea vizite ale diplomaţilor străini este bine cunoscut poporului francez. Oamenii cinstiţi din Franţa ştiu că diplomaţii americani şi englezi au exercitat o influenţă directă asupra pregătirilor şi dezbaterilor din Consiliul Republicii.

Poporul francez ştie bine că înarmarea Germaniei occidentale nu se poate face fără consimţămîntul Franţei şi că de izolarea Franţei poate fi vorba nu în cazul respingerii, ci în acela al ratificării acordurilor de la Paris. Respingînd acordurile de la Paris, Franţa şi-ar consolida poziţia ei de mare putere şi securitatea frontierelor ei, asigurîndu-şi alianţa U.R.S.S., sprijinul întregului lagăr al păcii şi socialismului şi simpatia tuturor popoarelor care luptă pentru pace, împotriva reinvierii militarismului german.

În faţa doilea rînd, guvernările franceze s-au străduit să prezinte lucrurile cu cît mai rău, să descrie calea unor tratative rodnice cu U.R.S.S. în scopul unificării paşnice a Germaniei. Poporul francez ştie bine însă că ratificarea acordurilor de la Paris va lipsi de obiect tratativele asupra problemei germane, făcînd imposibil pe un timp înţelegatul restabilirea unităţii Germaniei.

În aceste condiţii dezbaterile din Consiliul Republicii au început într-o atmosferă încordată. În pofida manevrelor şi subterugurilor la care au recurs, cercurile guvernante ale Franţei n-au reuşit să împiedice prezentarea de amendamente. După cum se ştie, în virtutea constituţiei franceze, orice amendament care ar fi adoptat de Consiliul Republicii ar face ca acordurile de la Paris să fie repuse în discuţia Adunării Naţionale. Este uşor de înţeles că numărul amendinţilor de înfrimă „majoritatea” a deputaţilor care au aprobat ratificarea acordurilor în Adunarea Naţională, guvernările franceze şi cei de la Washington, Londra şi Bonn sînt gata să recurgă la orice mijloc pentru a obţine ratificarea acestor acorduri în Consiliul Republicii.

Forţele patriotice din Franţa acţionează în aceste zile cu toată hotărîrea. Rezultatul dezbaterilor, care nu pot să nu lînă seama de presiunea maselor populare, se va cunoaşte abia în zilele următoare. Ori care ar fi însă acest rezultat, oamenii cinstiţi din Europa şi din întreaga lume sînt convinşi că poporul francez va continua cu şi mai multă îndrăzneală lupta împotriva reinvierii militarismului german, pentru pace şi securitate internaţională.

Goiteion

„Nici în... C.A.R., nici în căruţă”

I. Avian
S. Rudeanu

C.A.R.-ul este o asociaţie benevolă a membrilor de sindicat pentru acordarea tovarăşească de ajutor reciproc. O astfel de asociaţie a luat fiinţă şi pe lângă sindicatul muncitorilor din învăţămînt din raionul Muscel. Spre deosebire de alte case de ajutor reciproc din ţară, C.A.R.-ul despre care este vorba aici, spre rînduială, are un specific imprimat alături de propriul său preşedinte, Nicolae Ionescu, cît şi de fostul preşedinte al sindicatului, Nicolae Tudorache.

Cînd a fost ales în anul 1950 preşedintele al sindicatului, s-a gândit tovarăşul Nicolae Tudorache că cel mai important lucru este o legătură cît mai strînsă între el şi tovarăşul Nicolae Ionescu, preşedintele casei de ajutor reciproc.

Nu mai aş putea să mergă treaba bine. Şi într-adevăr, tovarăşul preşedinte a gândit, în cele din urmă, că odată colaborarea porîndă treaba va merge bine. I-a mers bine şi tovarăşului Nicolae numărul 1, de la sindicat, i-a mers bine şi tovarăşului Nicolae numărul 2, de la C.A.R. Pentru a pune în practică scopul casei de ajutor reciproc, s-au gândit oamenii cît cel mai normal lucru este să se ajute reciproc. Şi au început să se ajute. Nicolae numărul 1 închidea ochii să nu vadă mina lungă a lui Nicolae numărul 2, iar Nicolae nr. 2 închidea ochii să nu vadă aceeaşi mină lungă a lui Nicolae numărul 1. Cum s-ar spune, amîndoi închidea ochii şi deschidea casa de bani.

În schimb, cînd venea cîte un îndobînzător să solicite un împrumut de cîteva sute de lei, amîndoi îl închidea gura. Îl primeau pe solicitant cu duioşie, ridicau din umeri, desfa-

tunci pe lângă înţelegerile lor sofi, care au acceptat să împrumut de cîte trei-patru mii de lei pe numele lor. Ea sofiile au făcut şi eforturi să-şi convingă rudele mai apropiate să ajute şi ele pe cei doi preşedinţi în rodnicia lor muncă de colaborare. Cum însă fondul acesta nu putea fi lichidat numai pe bază de împrumuturi, s-au gândit oamenii să se ajute reciproc şi prin alte metode. Astfel Nicolae numărul 1 acordă prime de mii de lei lui Nicolae numărul 2, precum şi sofiile acestuia, iar Nicolae numărul 2 procedează în acelaşi fel cu Nicolae nr. 1 şi cu respectul lui consoartă...

Această colaborare fructuoasă a mers multă vreme atît datorită neruperii celor doi Nicolae, cît şi datorită existenţei la secţia financiară a C.C. al Sindicatului Muncitorilor din învăţămînt a unor gura-cască, care, prin atîtul lor de persistenţă, au permis celor doi preşedinţi această activitate, rodnică pentru propria lor case, dar pusătoare pentru casieria C.A.R.-ului din Muscel.

Întă însă că unii tovarăşi s-au demunit, ce e drept cum trebuie, asupra felului cum merge colaborarea celor doi preşedinţi... Şi n-au fost de acord cu acest soi de colaborare din fondurile C.A.R.ului. Şi cu toate că aceşti tovarăşi au făcut funcţii mai mici decît cei doi Nicolae, au izbutit totuşi, aşa cum frăţeşte şi zicala din bătrîni, ca „buturugă mică să răstoarne C.A.R.-ul mare”...

Ceua ce a dat prilej a pleierii unei atare zicală bătrîneşti, aşa vă, în momentul de faţă, cei doi Nicolae nu sînt nici în C.A.R., nici în căruţă. Vor fi, desigur, în altă parte.